

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul III, Nr. 22, Iulie 2023

Festivitatea de deschidere a Programului de Tabere ARC

6 iulie 2023, Sulina

"Dăm startul unui program la care țin foarte mult, încă de când am început activitatea în cadrul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni, „Taberele ARC 2023”. Ne propunem să arătăm, și în acest an, câtorva mii de tineri români, care trăiesc departe de țară, cum este România autentică, să-i ținem aproape de istoria, cultura și obiceiurile noastre.

Peste 5000 de copii din diaspora și comunitățile istorice vor păstra vie legătura cu țara mamă și vor duce cu ei amintiri din frumoasele noastre locuri. Voi fi alături de ei pe parcursul acestei veri și sunt sigur că împreună vom învăța unii de la alții ce înseamnă să fii român și ce ne leagă atât de mult dincolo de distanțe"

Gheorghe Cârciu, secretar de stat DRP, pag. 9

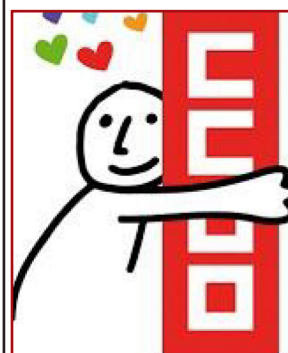
O întâlnire de tezaur

Evenimentul „Întâlniri de Tezaur” organizat de către Institutului Național al Patrimoniului s-a desfășurat la Casa de Târgoveț, o locuință tradițională de pe la finele secolului XVIII, construită din lemn și cărămidă, cu pridvor și cerdac, amplasată pe Calea Șerban Vodă, din București, clădire care aparține, firesc, Institutului Național al Patrimoniului și care este inclusă în lista monumentelor istorice.

Valeru Ciurea, pag. 12-13

Cotizaciones en caso de pluriactividad.

Convenios Especiales de la Seguridad Social

Cada vez es más frecuente la pluriactividad, esto es, trabajar en varios sitios y a veces en regímenes distintos de seguridad social (régimen general y autónomo). ¿Qué sucede cuando cotizo en varios regímenes a la vez?, ¿Qué sucede si he trabajado como autónomo y por cuenta ajena? ¿Puedo cotizar en varios regímenes a la vez?, ¿Las cotizaciones en pluriactividad repercutirán favorablemente en mi futura pensión? En este pequeño manual se explica de forma sencilla y amena y con ejemplos. También hacemos una referencia a los convenios especiales de la Seguridad Social...

pag. 21-22

La stejarul lui

Ștefan cel Mare din Borzești

Trecând prin Borzești, m-am oprit și la biserica ctitorită de voievodul Ștefan cel Mare (1433 – 2 iulie 1504), fiul lui Bogdan al II-lea, domn al Moldovei între anii 1457 - 1504. Domnitor drept și viteaz, iubit în timpul vieții, dar și după moarte, acesta se impune pe scaunul Moldovei în urma înfrângerii ucigașului tatălui său, Petru Aron.

Iată cum îl portretiza Grigore Ureche: „Fost-au acest Ștefan, om nu mare la statu, mânios, și degrabă a vărsa sânge nevinovat: de multe ori, la ospete omorâia fără giudeț.

Tanța TĂNĂSESCU, pag. 15

Titii SULTAN

pag. 9,10,11

NECESITATEA REÎNFIINȚĂRII

MINISTERULUI PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Avem nevoie de un Minister pentru Românii de Pretutindeni, avem nevoie de viziuni și strategii pentru românii de pretutindeni; avem nevoie de finanțări masive ale programelor în domeniu; avem nevoie de programe care să aducă înapoi, în România, o parte dintre cetățenii pe care corupția și relațiile clientelare ale sistemului nostru politic i-au gonit în restul Europei; avem nevoie de programe care să stopeze/atenueze procesele de asimilare a comunităților istorice românești care se produc unele în țări vecine; avem nevoie de refacerea încrederii în noi și în instituții, avem nevoie de o etică individuală și colectivă, de un proiect de țară în care să valorizăm sursa umană de calitate; este nevoie să numim la conducerea acestui minister persoane care îndeplinesc înalte standarde de integritate și profesionalism, cărora să le pese cu adevărat de calitatea actului administrativ și de eficiența politicilor acestuia pentru românii de pretutindeni. Avem nevoie să reinființăm acest minister și să-l transformăm într-un laborator al politicilor naționale sectoriale

editorial

Consider că ar trebui schimbată paradigma analizei, teoriei criticii și istoriei literare românești. Lucrurile s-au schimbat din punctul de vedere al sociologiei și geografiei culturale față de anul 1989. Criticii și istoricii literari nu mai pot aborda valorile literare doar din perspectiva scriitorilor români trăitori în granițele statului român. De circa 22 de ani, odată cu ridicarea vizelor pentru români în Uniunea Europeană, conform statisticilor oficiale, au emigrat circa 5-6 milioane de români. Acești români s-au integrat economic și social în țările de adopție, dar cultural și spiritual rămân conectați la universalitatea civilizației românești. În Diaspora se nasc deja mai mulți copii români decât în România, lucru confirmat de statistici. Este o statistică care trebuie să ne facă să ținem seama, noi, ca stat român, de potențialul românilor din Occident nu numai la dezvoltarea social-economică a românității pe aceste meleaguri, dar, mai ales, despre contribuția culturală adusă atât țărilor europene dar, în special, națiunii române. Un rol important care ține conștiința națională și identitară trează este Biserica, care a împânzit Europa cu o rețea de parohii, care, pe lângă oficierea slujbelor religioase, contribuie la păstrarea identității culturale și spirituale a românilor, organizând, de asemenea, adevărate școli profesionale românești în lăcașurile de cult. Un rol important pentru păstrarea valorilor culturale românești în Diaspora îl are ICR-ul și societățile civice finanțate de Departamentul Românilor de Pretutindeni, precum și numeroasele reviste culturale în limba română apărute în toate țările europene și peste ocean.

E important ca critica literară să depășească paradigma locală a lui Nicolae Manolescu sau a lui Alex Ștefănescu și să nu se mai refere în studiile de specialitate doar la scriitorii din granițele statului român, ci să se scrie și despre poezii sau prozatorii, care trăiesc în Diaspora, tot mai numeroși și mai valoroși. Asistăm la o emulație frugiferă a literaturii române în Diaspora. Față de istoria Exilului românesc de dinainte de 1989, Diaspora actuală

Spre o critică și o istorie literară românească în Diaspora

diferă foarte mult. Atunci personalitățile din Exil erau obligate de situația regimului politic comunist de a trăi în fara granițelor statului român. Despre Exilul românesc s-au scris cărți interesante, doar dacă mă gândesc în ultimii ani la cărțile scriitorului clujean Constantin Cubleșan. Diaspora românească post-comunistă de azi este mult mai numeroasă decât Exilul și e formată deja din două generații de români, care au ales din diverse motive să trăiască în Occident. Membrii numeroși ai Diasporei au creat o Românie extinsă în afara granițelor statului român, care palpită viguros pe plan cultural și spiritual cu sprijinul Bisericii, MAE, ICR sau DRP. Din punct de vedere cultural au apărut scriitori valoroși în Diaspora despre care, din păcate, se scrie puțin în țara noastră. Au luat ființă, de asemenea, o salbă de reviste culturale și literare în limba română în țările Occidentului, precum și târguri de carte, simpozioane, site-uri mass-media de limba română, biblioteci și cenacluri literare. Există deja posturi de radio și televiziune în limba română care mențin trează conștiința culturii noastre în comunitățile din Diaspora. Mă gândesc la românii din Spania care au creat cultural și spiritual o "Românie mică", cu târguri de carte, reviste și site-uri în limba română, precum și cenacluri literare. Cu drag citesc "Români în Andalucia" sau particip la târgul de carte românească din toată Diaspora – **CultuRo**, care se desfășoară anual la Madrid. Aici poeți talentați ca Marin Dumitrescu sau Eugen Barz, și nu numai, crează o poezie originală. Se organizează și un minunat festival de poezie la Madrid, la care participă poeți din România. La Viena steagul culturii române îl înalță Asociația "Mihai Eminescu". În Israel scriitorii de limbă română sunt grupați în jurul agenției de presă **AnimaNews**. La Paris dincolo de subteranele catacombele de la Saint-Sulpice se practică o teologie românească de înaltă ținută, coordonată de preotul Răzvan Ionescu. În Franța avem conceptul românesc de succes literar: **Biblioteca Diaspora**.

De fapt în toate țările Europei se înființează biblioteci românești pe lângă asociații literare sau Biserica, cu rol educativ și de promovare a literaturii române din țările unde trăiesc comunități românești puternice. În Italia avem cenaclul de literatură de la Roma, care fermentează o generație de poeți români recunoscuți în Diaspora, dar și în România. Scopul Cenaclului de la Roma a fost acela de creare de ateliere literare și artistice, cu profil strict cultural, fără a avea beneficii financiare. Donațiile și sponsorizările vin din partea membrilor activi, iar acestea sunt înregistrate legal, cenaclul nebeneficiind de surse financiare guvernamentale, europene sau din partea altor organisme. „**Cenaclul de la Roma**” a parcurs etape și evenimente

culturale la care s-a învățat împreună despre cum se face din ce în ce mai bine o structură în care să primeze literatura universală și cu precădere cea românească, apoi valorizarea și a altor forme de manifestare culturală. În Portugalia a fost întemeiat cenaclul literar «**Vasile Romanciuc**». În Canada funcționează cenaclul "Eminescu" și apare revista "Destine literare", sub coordonarea lui Alexandru Cetățeanu. La Montreal trăiesc poeți români care publică volume de referință la edituri de top din Canada, cum ar fi Globart Universum. Desigur nu doresc acum să trec în revistă sutele de publicații și evenimente literare românești, care funcționează cu succes în Diaspora, doar doresc să trag atenția criticii literare și istoricilor literari din țară să-și aplece mai mult privirea și acribia critică față de noii scriitori formați în Diaspora și față de pleiada personalităților literare de aici, care fac parte din cultura română. Asistăm la un moment de cotitură a istoriei literare românești, în care atât Uniunea Scriitorilor din România, dar și Liga Scriitorilor Români ar trebui să-și extindă filialele în marile capitale europene din Diaspora, unde trăiesc și creează noile generații de scriitori români, care treptat sunt integrați și recunoscuți de istoria literaturii române contemporane. Nu se mai poate scrie o istorie și o critică literară fragmentară, fără a include operele scriitorilor români din Diaspora, tot mai valoroși și originali, care includ o viziune nouă și proiectează interesante perspective de interpretare asupra limbii și literaturii române. Scriitorii din Diaspora vor fi tot mai mult integrați în critica și istoria literară românească.

Cultural, azi, România este mult mai mare.

Ionuț Țene

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almería 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com;
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34 641 847 842

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor Șef Adjunct: Cristian Ghica
Redactori: Andra Fomea, Maria Mazilu, Loredana Dragă, Titi Sultan, Laura Cătălina Dragomir, Sorin Bălășcău
Colaboratori: Camelia Potârniche, Șerban Cionoff, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Nicolae Coande, Cristian Segărceanu, Andreea Constantinescu, Tanța Tănăsescu, Gelu Sabău
Machetare grafică: Dorina Florescu

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Români de Pretutindeni.

Acest proiect este realizat cu sprijinul
Secretariatului General al Guvernului
Departamentul pentru Români de Pretutindeni.

Publicație apărută cu susținerea
Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România

Au trecut trei săptămâni de când s-au încheiat examenele naționale din acest an, respectiv Evaluarea Națională de la clasa a VIII-a și Examenul de Bacalaureat de la finalul studiilor liceale. Rezultatele nu sunt surprinzătoare și nu fac decât să confirme tendințele existente deja în învățământul românesc. Însă, aceste tendințe indică orizonturi care nu sunt dintre cele mai optimiste.

Mai precis, la Evaluarea Națională s-au înscris 161.500 de elevi, cu 15.500 mai puțini față de numărul elevilor existenți la începutul anului în clasa a VIII-a. Asta înseamnă că aproape 9% dintre elevii acestei generații nu au ajuns nici măcar să susțină examenul de evaluare, pierzându-se pe traseu într-un singur an școlar. Dintre cei care s-au înscris la examen, aproximativ 23% nu au reușit să ia nota de trecere. Deci la finalul a opt ani de studii, peste o treime din copii din România nu sunt capabili să-și continue în mod optim studiile obligatorii (fie au abandonat școala, fie nu pot lua o notă de trecere). Într-o analiză publicată în ziarul Libertatea, efectuată pe toate localitățile din țară, aflăm detalii interesante despre distribuția națională a acestor rezultate. Câteva lucruri ies repede în evidență.

În primul rând, zona București-Ilfov se

Ce concluzii tragem după evaluările naționale din acest an?

Gelu SABĂU

Gelu Sabău este conferențiar la Universitatea „Hyperion” din București, Facultatea de Jurnalism. Doctor în Filosofie al Universității din București (2010). A efectuat stagii de cercetare la Université de Bourgogne, Dijon, Franța (2005 – 2006), École Pratique des Hautes Études, Paris (2007 – 2009) și Katholieke Universiteit Leuven, Belgia (2018). A publicat studii de specialitate în volume colective și în mai multe reviste din țară și străinătate. Colaborator cu diverse reviste de cultură: Idei în Dialog, Dilema Veche, Cultura etc. Ultimul volum publicat: De la romantism la național-comunism. Încercare asupra modernității românești, Editura Institutul European, Iași, 2021. Este membru fondator și președinte al Asociației pentru Promovarea Culturii și Responsabilizare Civică.

detașează în mod absolut în privința rezultatelor. Procentul notelor sub 5 este de 13%, în timp ce în restul țării ponderea notelor foarte slabe este între 21% și 27%. Deci numărul elevilor cu rezultate slabe este dublu la nivelul țării, comparativ cu regiunea București-Ilfov. Situația este similară și în privința rezultatelor foarte bune: 26% dintre elevii din zona Capitalei au luat note de 9 și 10, în timp ce în celelalte zone din țară procentul variază între 12% și 15%.

O altă discrepanță majoră este cea între mediul rural și mediul urban. Era cumva de așteptat ca în mediul rural rezultatele să fie mai slabe, comparativ cu zona urbană, dar diferența este, din păcate, uriașă. În timp ce în marile orașe aproape 12% dintre elevi nu au reușit să obțină nota de trecere, în mediul rural procentul elevilor cu note sub 5 este de peste 44%. Deci aproape jumătate dintre elevii din mediul rural nu posedă cunoștințe minimale la finalul celor opt ani de studii. Situația e similară și în privința notelor foarte mari: doar 4% dintre elevii din mediul rural au obținut note între 9 și 10, în timp ce în marile orașe procentul depășește 25%.

O primă concluzie se desprinde în mod frapant: discrepanța educațională între mediul rural și mediul urban este uriașă și de asemenea între regiunea Capitalei și restul țării.

Dacă aruncăm o privire și asupra rezultatelor la Bacalaureat, concluziile sunt cumva similare. Procentul de promovabilitate este de cca. 75% – din cei 125.000 de candidați, 94.000 obținând

nota de trecere. Dacă ne referim la distribuția rural – urban, atunci lucrurile stau într-o manieră similară: în liceele situate în mediul rural rata de promovabilitate a fost de doar 46%, asta însemnând că mai mult de jumătate dintre acești elevi nu au reușit să promoveze examenul de Bacalaureat. Dacă adăugăm că în generația care a susținut acum examenul de Bacalaureat, cu 12 ani în urmă au fost înscriși în clasa I peste 206.000 de elevi, atunci peste 100.000 nu au reușit să treacă examenul maturității. Rata de abandon școlar este uriașă, tot mediul rural fiind, din păcate, campion și la acest capitol.

Așadar, în urma unei priviri rapide asupra rezultatelor la examenele naționale din acest an putem trage destul de ușor concluzia referitoare la marea problemă a învățământului românesc: educația în mediul rural. Desigur, această situație este corelată cu problemele economice și sociale existente aici, mediile sărace fiind cele mai afectate.

Noua Lege a educației are prevederi oarecum contradictorii cu privire la școlile dezavantajate din punct de vedere educațional: pe de-o parte promite resurse financiare și măsuri suplimentare pentru aceste școli, pe de altă parte a introdus un examen de admitere separat pentru cele mai bune licee din țară, fapt care va defavoriza în mod clar copiii care provin din medii dezavantajate.

În aceste condiții, problema segregării sociale pe criterii educaționale din România rămâne una acută, orizontul care se întrevide nefiind unul prea îmbucurător.

PLATFORMĂ CULTURALĂ
A ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

www.culturo.ro

CULTURO

FESTIVAL DE CARTE & ARTE
AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

5-8 OCTOMBRIE 2023
MADRID, SPANIA

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI
Acest proiect este realizat cu sprijinul
Departamentului pentru Români de Pretutindeni

CRAIOVA-DOLJ la Capital de Oltenia

A. CALDERÓN de JES S: Cr tico y Analista Cultural

Craiova, se asienta sobre los variados fundamentos de antiguas civilizaciones, entre ellas la Dacia y la Romana se estableci  el primer asentamiento fortificado llamado Pelendava, siendo la capital de Oltenia. En sus  rdenes Oltenia, fue un Ban de Valaquia, correspondiendo el vocablo Ban al título eslavo más alto de una familia boyarda, y en este caso concreto a la de los Craiovesti, de los que el más conocido es Mijail Viteazul, bajo su liderazgo se unificaron las tres Regiones rumana en el 1600.

En la época citada fue cuando se crearon las bases de creación de dicha ciudad, dotándola de los componentes más esenciales para que en la perspectiva del futuro pudiera convertirse en la ciudad más importante de Oltenia perteneciente al condado de Dolj, región que se puede vivir apacible y armoniosamente, colaborando en este sentido su abundancia de referentes históricos y espacios naturales suficientes que hacen tener ese atractivo, habiendo sido considerada en su retrospectiva histórica como una de las zonas económicas más importantes en el conjunto de las regiones de Rumania.

En estos momentos se est n llevados a cabo planes tanto agrarios e industriales como comerciales para recuperar lo que fue en este sentido, siendo la industria de automoción y maquinaria pesada su principal exponente.

En cuanto a lo cultura, resulta obligado visitar sus ofertas institucionales y culturales y, en este sentido, el Museo de Oltenia, dedicado a la historia de esta región, el visitante curioso y amantes de las cuestiones culturales quedará empapado de sus contenidos, raices que se remontan a la prehistoria hasta las costumbres y formas de vida actuales, acogi ndolo uno de los edificios más antiguos, no religioso que existe.

Y, así, en este tratado de esquematizar y

resaltar lo más atrayente, nos encontramos con el Museo de Arte, ubicado en uno de los edificios más bonitos y espléndidos de esta ciudad, perteneciente a Mihail Dinu o la misma Universidad que la acoge edificio cuya fachada parece un panteón griego o el propio teatro, Marin Sorescu y el Centro Cultural para Jóvenes, acogido bajo una arquitectura muy moderna, impresionando su iluminación exterior, por su amplísima profusión de colores con aires abiertamente futuristas, a ello hay que añadir otros espacios emblemáticos, como la Plaza Mihai Viteazu, monumento a la Independencia ,Casa Museo Trian Demetrescu y Elena Farago, Poeta y escritora respetivamente, las Iglesias toman un gran protagonismo, por ser todas ellas de un valor incalculable.

El parque principal **Nicolae Romanescu**, no es una excepción a la trayectoria anterior expuesta, en cuanto a su plena utilidad para el ocio y recreo de sus habitantes y, por supuesto, para todo turista o foráneo que tenga la suerte de acercarse a su bello y relajante entorno, diseñado por el arquitecto francés Engar Redont y que est  considerado como uno de los parques más grandes y bonitos de Europa.

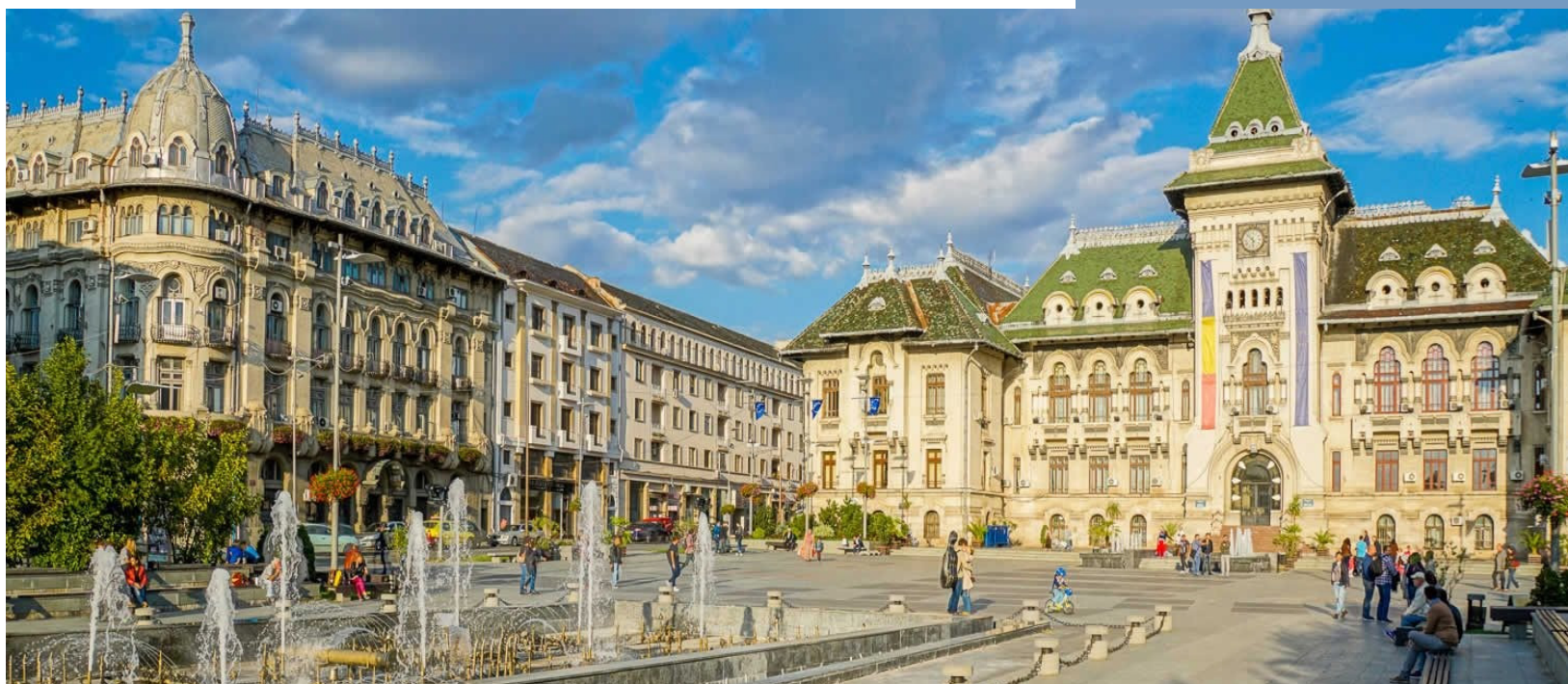
En la plaza principal se construyeron edificios y fuentes que proyectan una iluminación de

colores que, acompañados de sonidos musicales y chorros de aguas, hacen vibrar de emoción a los visitantes, sincronizado todo lo cual con las esculturas, orgullo arquitectónico para todos los amantes del buen arte, recordándonos a los bulevares y plazas parisinas, cuyo diseño se asemeja mucho, pues, no en balde, fue ese estilo típicamente francés el que predominó durante un espacio de tiempo en esta ciudad.

Dejando un poco de lado estas cuestiones, hemos de decir que Craiova has ido y es, cuna de grades pensadores y artistas de todo género, entre ellos, como no, est n **Marin Sorescu**, poeta novelista, ensayista, traductor, pintor y crítico de arte, conocido durante su vida (1936-1996) en todos los continentes.

Sus obras literarias han sido traducidas en casi todos los idiomas importantes. También sus obras de arte y sus publicaciones de crítica de arte han sido y siguen siendo puntos de referencia para todos. He tenido la oportunidad

de poder participar en actos internacionales en honor a su memoria.

Como ha ocurrido con otros grandes artistas y escritores que esta tierra ha dado al mundo de la cultura y el arte, **Marin Sorescu**, ha tenido que pasar por periodos de su vida ciertamente comprometidos, siendo en muchas ocasiones incomprendido e incluso censurado, teniendo que ser obligado como tantos otros a buscar su forma de vida fuera, por obligación teniéndose que hacer residente en otras naciones, en las que le dieron el soporte y cobijo del reconocimiento, obligada y `precisa realidad para seguir escribiendo, siquiera para lograr el modus vivendi que cualquier persona ha de buscar en la cotidiana y obligada subsistencia.

Empero, su aportación a la cultura rumana, le llegó como reconocimiento en el último periodo de su vida, en la que, luego de la revolución de 1989, y durante el periodo del gobierno del Frente de Salvación Nacional, sí se le tuvo en cuenta y, con grandes honores r cprocos, asumió la alta responsabilidad de ser Ministro de Cultura desde el 1993 hasta el 1995.

La bella ciudad de Craiova, es un claro exponente en el reconocimiento a su contrastada val a y trayectoria, abanderando y divulgando nombres tan valiosos desde la óptica cultural con los agregados adheridos a su propia ciudad e inmersos en dichas características est n de igual manera el Liceo de Arte y el Centro de Teatro.

Como ya he dicho, los edificios de Craiova son de un marcado estilo blanco venesti, muy ligado a las influencias del neobarroco

europ o France. De aquello, entre los que más sobresale en importancia, está el Museo de Arte, adelant ndoles que, en la visita que hice a este Museo, qued  fascinado, no sólo por el contenido de sus obras, sino por la hermosura y el valor arquitectónico de su edificio, tanto exterior como interior.

El Museo de Craiova, tiene varios artista baluartes de los más importantes que ha podido dar el arte rumano y que est n profundamente ligados a estas tierras, entre otros son **Constantin Brancusi y Corneliu Baba, Theodor Pallady y Nicolae Grigorescu, Eustatiu Stoenscu**, falt ndome decir que, en verdad, este museo como otros, podía haber hecho un esfuerzo mayor en su día para poder conseguir de una forma u otra más obras de estos ilustre hijo suyo; siempre se estará a tiempo para hacerlo, eso esperamos.

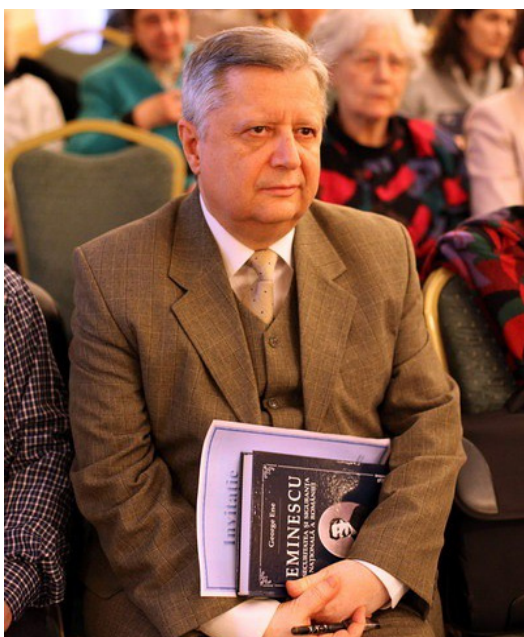
La dirección de este museo estuvo en su día a cargo de **D. Florin Rogneanu**, un señor por el cual yo sentía un gran aprecio y admiración, no sólo por lo que representaba como persona, con esa amabilidad y disponibilidad que en todo momento manifiesta al servicio de su profesión, fruto de su amor por el arte, como he tenido la oportunidad de poder comprobar. Conocedor de todas las cuestiones artísticas que en su centro de trabajo se desarrollan;  l iba más allá, siendo un auténtico conocedor de la historia del arte rumano; era para muchos toda **una enciclopedia del arte**.

ART PRES

Artpres va fi site-ul tau preferat de noutati si articole cu o plaja larga de interes publicitar si documentar

www.artpres.ro

- MEDIA
- MUZICA
- MEDICINA
- TEHNOLOGIE
- COMUNICATE
- TEATRU SI FILM
- ANTREPRENORIAT
- CAZURI UMANITARE
- NEWS
- SPORT
- LIFESTYLE
- EDUCATIE
- COREGRAFIE
- PSIHLOGIE
- EVENIMENTE
- STIRI PRIN GAURA CHEII

Turistul român grăbit, sosit la Aeroportul din Viena, ajuns în doar 16 minute de mers cu elegantul și comodul CAT (City Airport Train) în punctul terminus al călătoriei sale, aflat în centrul orașului, cunoscut sub denumirea de Wien Mitte, având în minte recomandările vreunui ghid de călătorie sau relatările vreunui prieten care a mai vizitat această metropolă, arde de nerăbdare să vadă impunătoarea Catedrală din Piața Sf. Ștefan, elegantele magazine de pe Graben, sau să guste din faimosul șnițel vienez, de la restaurantul Figmüller, aflat pe Bäckerstraße. Din păcate, bănuie că puțini turiști din țara noastră vor fi la fel de nerăbdători să vadă vechea universitate, acolo unde au învățat Mihai Eminescu, I. Slavici, L. Blaga și atâția alții, deși aceasta se află la doi pași de centrul orașului sau de Wien Mitte, locul de unde începe și se sfârșește orice călătorie făcută în capitala Austriei. Și, cu atât mai puțin, vor dori să viziteze Colegiul Sf. Barbara, din imediata apropiere, aflată la adresa Postgasse nr. 8, locul unde au studiat corifeii Școlii Ardelene, sanctuarul în care s-a născut Iluminismul în țara noastră.

De aceea, vă invit să mă însoțiți în acest uitat loc de miraculoasă renaștere a culturii române, fie și pentru unicul motiv că aici au studiat nume precum Gh. Șincai, Petru Maior, Samuil Micu - Klein, Ioan Budai Deleanu, Samuil Vulcan, ei alăturându-se unei lungi liste de cărturari școliți la Viena, precum Nicolaus Olahus, Gheorghe Lazăr, Dinicu Golescu, Petrache Poenaru, Al. Papiu-Ilarian, Simion Bărnuțiu, Mihail Kogălniceanu, Nicolae Bălcescu, Nicolae Filimon, Andrei Șaguna, T. Maiorescu, Samuil Andrievici Morariu, Alexandru Hurmuzachi, Ioan Molnar Piuariu, Aron Pumnul, Eusebiu Mandicevschi, Epaminonda Bucevschi, I. Slavici, M. Eminescu, Lucian Blaga, D.D. Roșca sau G. Enescu.

Astăzi, din păcate, cei ce păstoresc acest colegiu nu mai vor să știe de strălucita pleiadă de cărturari români care au învățat aici, nu îi cunosc și nu îi recunosc ca atare. Pentru aducere aminte va trebui însă să menționăm un alt fapt important, legat de Colegiul Sf. Barbara: prin osârdia unor cărturari români care au dat strălucire acestui colegiu, a fost posibilă apariția

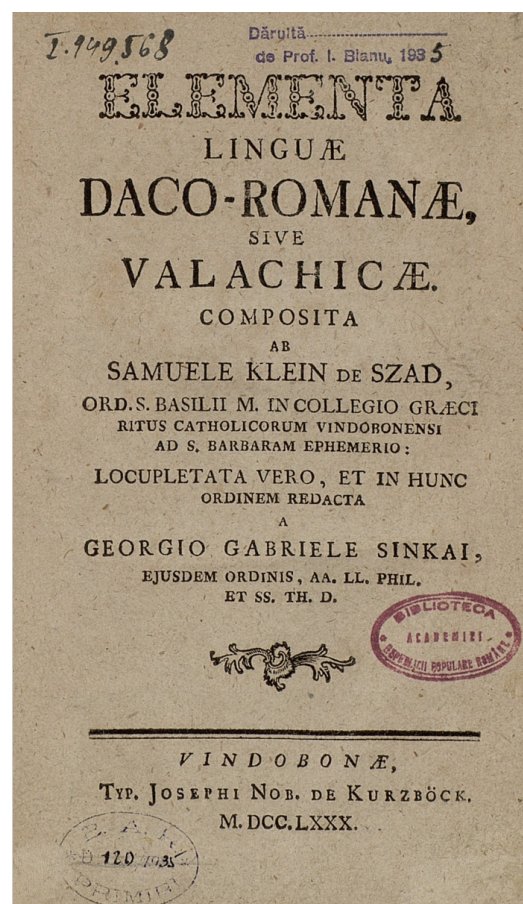
„Mult e dulce și frumoasă, limba ce-o vorbim...”

Primul manual de învățare a limbii române, tipărit în străinătate
Viena, 11 iulie 1780

primului manual de învățare a limbii române, tipărit în străinătate: „Elementa linguae daco-romanae sive valachicae” (11 iulie 1780), având ca autori pe Samuil Micu - Klein și Gh. Șincai, apărută în tiparnița lui Josephus, nobil de Kurzböck. Referitor la acest subiect, dorim să corijăm cumva eroarea unor lucrări de istorie a limbii române, care au considerat lucrarea tipărită la Viena drept întâia gramatică a limbii române.

Desigur, cartea aceasta de căpătâi poate fi interpretată ca fiind o gramatică, dar ea nu este doar o simplă gramatică, ci reprezintă în primul rând un manual de studiere a limbii române. Concepută în integralitatea ei cu un nivel științific ridicat pentru acele vremi, cu terminologie lingvistică surprinzătoare, lucrarea putea servi în egală măsură drept manual de învățare a limbii române de către străini. Ca structură, cartea are patru capitole mari: Despre ortografie (De orthographia), Despre etimologie (De etymologia), (de fapt se referă la morfologie), Despre sintaxă (De syntaxi), respectiv un Appendix, conținând un studiu Despre formarea cuvintelor daco-române din cele latinești, un Vocabular românesc și latinesc precum și Forme de vorbit despre lucrurile cele ce mai adeseori vin în cuvântare. De asemenea, cuvintele românești sunt redactate cu litere latine, autorii stabilind o schemă acceptabilă de transcriere a sunetelor limbii române prin litere latinești. Aceștia precizează și diverse cazuri de pronunție a cuvintelor românești, funcție de modul cum se scriu anumite litere. Pentru a o face accesibilă nu doar mediilor savante din Viena, cei doi autori au folosit în mod intenționat limba latină, considerată limba internațională a Europei acelor vremuri, încât acest manual putea fi de folos atât la Sorbona, la Oxford, dar și la Salamanca sau Berlin, studenților sau lingviștilor care doreau să cunoască în profunzime această limbă de origine latină. În al doilea rând, cuvintele și expresiile redactate în limba română erau foarte apropiate din punct de vedere fonetic cu cuvintele corespunzătoare în limba latină, încât orice cititor putea lesne să înțeleagă cât de înrudite erau aceste limbi romanice. În ceea ce privește modul de alcătuire a lucrării acesteia, suntem surprinși de metoda sistematică, având la bază o logică exemplară, utilizată în configurarea acestui prim Dicționar de expresii în limba română, cu care se încheie acest manual. Pe lângă partea de natură teoretică, manualul poate fi utilizat ca un Ghid de conversație din zilele noastre, util pentru un

călător dar și un cărturar care, în acele vremuri, ar fi vizitat meleagurile Țărilor Române. Putem spune, așadar, că anul 1780 poate fi considerat data de naștere a lingvisticii și filologiei românești. Cu acest prilej, pentru prima oară, doi învățați români reușesc să demonstreze cu metode științifice evoluția cuvintelor limbii române din cuvinte de origine latină. Pe de altă parte, orice cititor contemporan poate să afle cum se scriau și pronunțau la Viena cuvintele românești, în urmă cu aproape două secole și jumătate. Citiți și vă veți convinge cât de frumoasă este limba noastră, cât de inteligibile erau cuvintele vocabularului folosit pe atunci!

Dan Toma Dulciu, Viena

Festivitatea de deschidere a Programului de Tabere ARC 6 iulie 2023, Sulina

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni a deschis joi, 6 iulie 2023, Programul de Tabere ARC, ediția 2023, Dimitrie Onciul, la Centrul de agrement Tabăra Sulina.

Grupurile de copii din Ucraina, Republica Moldova, Italia, Olanda și Canada, prezente în tabără, au încântat audiența cu talentul lor într-un spectacol tradițional românesc.

Gheorghe Cârciu, secretar de stat al DRP : **"Am deschis astăzi la Sulina, cu mult entuziasm, în joc și cântec, programul "Taberele ARC 2023". Timp de aproape două luni, copii și tineri români din afara țării vor veni și vor petrece în România o vară de neuitat. Sunt convins că după această experiență vor rămâne mereu cu gândul și sufletul aici, așa cum fiecare dintre noi rămânem legați de casa părintească, atunci când plecăm de acasă. Păstrăm legătura cu tinerii și copiii români, indiferent unde trăiesc ei acum, și arătăm că aceasta nu este și nu va putea fi niciodată ruptă. Conectăm astfel trecutul cu prezentul, prezentul cu viitorul!"**

La eveniment au fost prezenți: ministrul investițiilor și proiectelor europene, Adrian Căciu, consulul general al României la Gyula, Florin Vasiloni, Nicolae Ivășchescu, secretar general, Departamentul pentru Relația cu Republica Moldova, Ciprian-Adrian Florescu, vicepreședinte – subsecretar de stat, Autoritatea Națională pentru Cetățenie, Daiana Cuibus, director general, Institutul Limbii Române, Andrei Luca, director al Direcției Diplomatie Culturală, Educație și Știință, Ministerul Afacerilor Externe, PS Veniamin, Episcopul Basarabiei de Sud, PC. Pr. Costin Spiridon, Consilier patriarhal, Comunități externe bisericesti, Patriarhia

Română, PC. Pr. Daniel Stîngă, Consilier Eparhial, Episcopia Ortodoxă Română a Italiei, precum și reprezentanți ai consiliului județean, ai instituțiilor locale și ai mass-media.

La festivitate au participat online toate celelalte cinci centre de agrement din țară (Căprioara, județul Hunedoara, Codrii de Aramă, județul Botoșani, Oglinzi, județul Neamț, Săcelu, județul Gorj, Sângeorz-Băi, județul Bistrița-Năsăud), în care se află grupurile de copii de pretutindeni veniți în tabere.

Programul de Tabere ARC, inițiat de Departamentul pentru Românii de Pretutindeni și destinat elevilor și tinerilor români de pretutindeni, se desfășoară în perioada 3 iulie – 28 august 2023, în serii de câte 7 zile, organizate în 6 centre de agrement din România, după cum urmează:

- Căprioara, județul Hunedoara, în perioada 03 iulie – 07 august 2023;
- Codrii de Aramă, județul Botoșani, în perioadele 03 iulie – 31 iulie 2023 și 14 august- 28 august 2023;
- Oglinzi, județul Neamț, în perioada 03 iulie – 21 august 2023;
- Săcelu, județul Gorj, în perioada 03 iulie – 07 august 2023;
- Sângeorz-Băi, județul Bistrița-Năsăud, în perioada 03 iulie – 28 august 2023;

-Sulina, județul Tulcea, în perioada 03 iulie – 28 august 2023.

Ajuns la cea de-a XIV-a ediție, programul se desfășoară anul acesta timp de opt săptămâni, în care elevi și tineri români din 24 de state ale lumii (Albania, Austria, Bulgaria, Canada, Cehia, Croația, Emiratele Arabe Unite, Germania, Grecia, Italia, Iordania, Israel, Kazahstan, Macedonia de Nord, Marea Britanie, Maroc, Olanda, Republica Moldova, Serbia, Spania, Statele Unite ale Americii, Suedia, Ucraina, Ungaria) vor participa la atelierile organizate de profesori și voluntari din țară. În plus, participanții la tabere se vor bucura de excursii la obiectivele culturale și turistice din zonele taberelor și se vor conecta într-o singură comunitate.

Un număr de 5000 de elevi, studenți și tineri, din comunitățile istorice și din diaspora, vor avea parte de momente de neuitat cu ajutorul profesorilor și voluntarilor care susțin consolidarea identității românești, prin aprofundarea cunoștințelor de limba română. Totodată, elevi și tineri din Republica Moldova au fost invitați să participe la Programul de Tabere ARC 2023.

De asemenea, taberele ARC au menirea să faciliteze interacțiunea și dialogul între tinerii din comunitățile istorice și tinerii din diaspora, prin dezvoltarea abilităților de comunicare, deosebit de importantă în promovarea imaginii României, și prin atelierile de aprofundare a cunoștințelor de cultură, istorie, geografie și artă.

Mai multe informații despre Programul de Tabere ARC 2023:

<https://dprp.gov.ro/web/tabere-arc/>

Biroul de comunicare al Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

Promovarea protecției față de românii din afara granițelor nu impiețează asupra relațiilor pe care România le întreține cu statele lor gazdă și nu influențează obligațiile pe care aceștia le au față de respectivele state. Instituirea unei astfel de obligații pentru statul român nu face decât să impună o conduită specifică autorităților publice, indiferent că acestea au atribuții în domeniul relațiilor externe sau nu.

O administrație centrală suplă și eficientă reprezintă o condiție obligatorie pentru o politică externă solidă a statului român și totodată un răspuns corect și oportun la îngrijorările cetățenilor români privind supradimensionarea aparatului central de stat. Politica externă a României și interesele românilor cer, din această perspectivă, o reducere a aparatului de stat, o debirocratizare a acestuia, o comasare creativă și inspirată a structurilor și instituțiilor, aplicarea rezultatelor referendumului privind reducerea numărului de parlamentari etc. Birocrația și administrația stufoasă, care au generat permanent locuri de odihnă pentru sinecuriști și beneficiarii relațiilor clientelare, au reprezentat o boală canceroasă care a diminuat în mod constant potențialul de expresie al României.

În opinia mea, statul român nu își îndeplinește în mod eficient și credibil atribuțiile constituționale care îi revin în planul sprijinirii românilor de pretutindeni (potrivit art. 7 din Constituția României, **“Românii din străinătate”**: „Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt”). Argumentele în acest sens sunt generate în special de faptul că a fost desființat Ministerul pentru Românii de

NECESITATEA REÎNFIINȚĂRII MINISTERULUI PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Titu SULTAN,
Specialist în drept constituțional și parlamentar

Pretutideni, acesta constituindu-se ca unul dintre instrumentele structurale create de statul român pentru îndeplinirea obligației constituționale de sprijin pentru românii de pretutindeni și care din păcate a avut o istorie scurtă și tragică. Ministerul a fost destructurat și degradat în dese rânduri, transformat în departament de profil al Ministerului Afacerilor Externe, sacrificat periodic la restructurări, pionul de sacrificiu al reformelor structurale etc.

Deși dotat cu fonduri bugetare modeste în raport cu obiectivele asumate și transformat în spațiu prielnic pentru sinecuriști de serviciu, acest departament are totuși un rol strategic în politicile statului român față de românii de pretutindeni. Potrivit legislației actuale, Departamentul pentru Românii de Pretutindeni are rol de sinteză și de coordonare a aplicării politicilor Guvernului în domeniul relațiilor cu românii de pretutindeni; acesta **“elaborează și aplică politica statului român în domeniul relațiilor cu românii de pretutindeni, în sensul atribuit acestui termen prin Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată, cu modificările ulterioare, și acționează pentru întărirea legăturilor cu aceștia și pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sau rezidenți sunt, precum și în conformitate cu normele internaționale relevante; elaborează, în consultare cu alte ministere și autorități publice, strategia multianuală privind relația cu românii de pretutindeni, metodologia de acordare a finanțărilor nerambursabile, precum și alte documente de politici publice necesare desfășurării activității sale, aprofundării cooperării interinstituționale și aplicării unei abordări unitare la nivelul Guvernului României în ceea ce privește relațiile cu românii de peste hotare și facilitarea integrării acestora în statul de cetățenie sau de reședință”**.

Deși pare atipic în raport cu fizionomia clasică a guvernelor din marea majoritate a țărilor europene, funcționarea acestui Departament răspunde unei realități tragice pentru România – exodul permanent al românilor din propria lor țară, care a atins cote alarmante pentru securitatea și chiar supraviețuirea României ca stat. Departamentul pentru Românii de Pretutindeni gestionează și politici destinate așa-numitei diaspora (diaspora economică), care ar fi ajuns a doua în lume ca dimensiune.

De câțiva ani, sensibilitățile publice privind temele diasporii s-au accentuat. Românii fug din țara lor pentru că nu mai cred în capacitatea

acestei țări de a valorifica resursa ei umană și nici în capacitatea clasei politico-economice de a construi proiecte pe termen lung cu participarea și implicarea cetățenilor de rând. Numeroase inițiative și programe destinate acestora se discută, se propun, se dezbat, se enunță, fără ca acest exod să fie totuși oprit. Perpetuarea acestui exod, depopularea constantă și accelerată a României etc. reprezintă în prezent poate cea mai gravă provocare la adresa securității naționale.

Este evident astfel că cea mai proastă soluție pentru a rezolva această temă a fost desființarea/comasarea singurului minister cu atribuții vitale pe linia sprijinirii românilor din străinătate (categorie în care se încadrează deopotrivă, potrivit legislației naționale, diaspora și comunitățile istorice din vecinătatea României) și transformarea lui în Departament aflat în subordinea Secretariatului General al Guvernului.

În momentul de față, toți candidații la cea mai înaltă funcție în stat recunosc gravitatea temei exodului/depopulării României și propun soluții de remediere/rezolvare a acesteia. Toate formațiunile politice relevante de pe eșichierul politic românesc, de la stânga la dreapta, se pronunță pentru adoptarea de proiecte și programe capabile să aducă românii înapoi acasă. Tonurile retorice pe teme privind situația diasporii domină spațiul public, **“Grija pentru diaspora”** a clasei politico-administrative românești este admirabilă în vorbe. Dacă această **“grijă pentru diaspora”** s-a tradus prin desființarea/comasarea singurului minister care prezintă semne vitale pe linia sprijinului pentru românii de pretutindeni, este din nou evident că suntem departe de a putea construi politici naționale coerente și/sau de a avea elite politice capabile să gestioneze resursele acestei țări.

Avem nevoie de un **Minister pentru Românii de Pretutindeni**, avem nevoie de viziuni și strategii pentru românii de pretutindeni; avem nevoie de finanțări masive ale programelor în domeniu; avem nevoie de programe care să aducă înapoi, în România, o parte dintre cetățenii pe care corupția și relațiile clientelare ale sistemului nostru politic i-au gonit în restul Europei; avem nevoie de programe care să stopeze/atenueze procesele de asimilare a comunităților istorice românești care se produc unele în țări vecine; avem nevoie de refacerea încrederii în noi și în instituții, avem nevoie de o etică individuală și colectivă, de un proiect de țară în care să valorizăm sursa umană de calitate; este nevoie să numim la conducerea acestui minister persoane care îndeplinesc înalte standarde de

integritate și profesionalism, cărora să le pese cu adevărat de calitatea actului administrativ și de eficiența politicilor acestuia pentru românii de pretutindeni. Avem nevoie să reinființăm acest minister și să-l transformăm într-un laborator al politicilor naționale sectoriale de calitate și să oferim un sprijin intensificat pentru românii din afara granițelor și dezvoltarea de programe pentru reintegrare.

Prin legea sa fundamentală, statul român își asumă întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, respectând legislația internațională. Românii de pretutindeni participă activ la bunăstarea României, la dezvoltarea relațiilor sale politice, economice și culturale cu alte state, precum și la afirmarea rolului său în lume.

Reinființarea Ministerului pentru Românii de Pretutindeni ar determina o reprezentare la un alt nivel pe plan internațional, iar susținerea românilor din afara granițelor ar trebui să se axeze pe următoarele domenii:

- Susținerea demersurilor care încurajează învățarea limbii române atât prin forme instituționalizate cât și nonconvenționale (școli de duminică, școli parohiale, cercuri de învățare a limbii române și a tradițiilor românești etc.), folosirea limbii române ca limbă a realizării actului de educație, a creației artistice, a informării și dezbaterii, a serviciului religios, precum și folosirea acesteia în oricare aspect alt vieții;

- Organizarea de unități de învățământ de tip **”școală românească din afara granițelor țării”**, cu predare în limba română, pe lângă oficiile diplomatice și instituțiile culturale ale României

în străinătate, precum și cursuri de limbă, cultură și civilizație românească, prin Centrul Național Românesc pentru Învățământ la Distanță, în conformitate cu legislația statului respectiv, în unitățile în care învață un număr considerabil de preșcolari și/sau elevi români;

- Sprijinirea demersurilor Institutului Limbii Române de deschidere a noi lectorate de limba română în universitățile din străinătate, precum și cele destinate protejării patrimoniului și expresiilor culturale specific (de exemplu: **Muzeul Românilor de Pretutindeni**);

- Dezvoltarea politicii de acordare a burselor de studii în România pentru românii de pretutindeni, prin creșterea numărului de locuri alocate, în raport cu nevoile identificate la nivelul comunităților;

- Extinderea actualului program de burse pentru elevii etnici români din Ucraina și la românii din alte comunități istorice;

- Dezvoltarea Programului de tabere ARC pentru românii de pretutindeni, precum și a taberele de studii sau de cunoaștere pentru copiii românilor din străinătate;

- Susținerea cadrelor didactice care predau limba română sau în limba română în diaspora și comunitățile istorice, prin alocarea de fonduri și organizarea de cursuri de perfecționare;

- Inițierea unor măsuri de formare pentru persoanele care susțin programe educaționale nonconvenționale (școli de duminică, școli parohiale, cercuri de învățare a limbii române și a tradițiilor românești etc.);

- De asemenea, trebuie susținute rețelele internaționale academice românești, care să

faciliteze și promoveze schimbul de experiență, mobilitatea academică. Va fi stimulat procesul de cartografiere a nevoilor cultural-educative ale comunităților românești de peste hotare;

- Sprijinirea bisericilor românești din străinătate, obiectivul principal fiind coordonarea eforturilor pentru utilizarea expertizei și competențelor specifice prin derularea de proiecte și acțiuni comune, care să conducă la întărirea identității spirituale și culturale a românilor de pretutindeni, precum și la coagularea comunităților. Preocupate permanent de importanța dezvoltării conștiinței identitare și de consolidarea legăturilor cu românii din afara României, bisericile românești de peste hotare contribuie fundamental la întărirea identității spirituale, culturale și naționale a românilor de pretutindeni;

- Aplicarea reală a Legii nr. 86/2016 pentru centrele comunitare românești și înființarea centrelor în toate regiunile/provinciile care se încadrează în condițiile legale și încadrarea acestora cu personal, precum și alocarea de resurse financiare și materiale pentru a deservi, proteja, întări comunitățile românești din străinătate;

- Completarea serviciilor acordate de centrele comunitare cetățenilor români din străinătate, prin includerea serviciilor de asistență juridică, socială și în dreptul muncii, resurse pentru educație și integrare culturală, dar și de promovare a intereselor românilor (advocacy) la nivel local sau regional;

- Elaborarea și publicarea de către centrele comunitare a unor liste permanente ale antreprenorilor, lucrătorilor, prestatorilor de servicii români din fiecare localitate/regiune unde există un centru comunitar, respectând totodată dispozițiile Regulamentului General

privind Protecția Datelor (RGPD).

- Acordarea de sprijin persoanelor din afara granițelor, aflate în dificultate sau în situații de risc, în cazuri temeinic justificate;

- Asigurarea de promovare și sprijin permanent, la nivel diplomatic, dar și prin centrele comunitare pentru drepturile și interesele românilor față de autoritățile locale, regionale și naționale din țări gazdă, pentru a asigura nondiscriminarea, evita abuzurile sociale și de muncă și a proteja identitatea românească, dar și a obține recunoașterea tuturor diplomelor, calificărilor vocaționale și experienței profesionale obținute în România, dar și promovând identitatea, personalitățile și elementele de cultură românească în regiunile din afară locuite de români (nume de străzi, statui, festivaluri etc.);

- Strângerea legăturilor cu comunitățile istorice românești din țările vecine și stimularea schimburilor economice și creșterii investițiilor românești în Serbia, Ucraina și alte state vecine, în paralel cu întărirea dialogului la nivel politic cu autoritățile locale și centrale privind protecția drepturilor minorităților de etnici români din aceste țări, în conformitate cu standardele europene;

Trebuie utilizate activ comisiile/comitetele de specialitate bilaterale în domeniu și totodată promovată dezvoltarea de programe similare celui de Limbă, Cultură și Civilizație Românească (LCCR), adaptate comunităților istorice, și finanțarea după criterii transparente și cu indici de audiență a publicațiilor în limba română din comunitățile istorice și instituirea unui program de burse pentru formarea jurnaliștilor de limba română. Nu în ultimul rând, trebuie implementat un amplu program de salvare etnografică a limbilor și tradițiilor comunităților istorice în declin demografic, inclusiv prin producerea de dicționare de meglenoromână, istroromână etc. și mărirea susținerii financiare și eforturilor diplomatice bilaterale pentru elevii care studiază în limba română.

- Dezvoltarea unei politici de parteneriat cu autoritățile statelor pe teritoriul cărora trăiesc comunități de români, astfel încât aceștia să beneficieze de toate drepturile conferite de legislație, inclusiv de a-și păstra identitatea religioasă, culturală și lingvistică;

- Dezvoltarea de proiecte/programe pentru susținerea vieții culturale de expresie românească și vieții spirituale în comunitățile din afara granițelor și pentru conectarea românilor de pretutindeni la viața culturală din România. În acest sens, va fi susținută, printre altele, organizarea de festivaluri românești anuale în toate regiunile din statele-gazdă cu populații de peste 100.000 de români;

- Sprijinirea românilor din afara granițelor care desfășoară activități sportive, precum și a performanței sportive;

- Sprijinirea mediului asociativ românesc din Diaspora și comunităților istorice atât prin facilități financiare, cât și prin simplificarea procedurilor de depunere a proiectelor, reclassificarea criteriilor de eligibilitate, punerea la dispoziție de resurse digitale (ghiduri pentru înființare de asociații, formulare, consultanță/informații/ghiduri pentru obținerea de finanțări etc.) pe site-ul Registrului Digital și asigurarea transferurilor de fonduri în timp util pentru organizațiile care depind de ele pentru funcționare;

- Dezvoltarea de programe pentru consolidarea mediului asociativ al românilor de pretutindeni și pentru conectarea la societatea civilă din România și din statele-gazdă, în vederea apărării și valorificării drepturilor cetățenești;

- Susținerea accesului românilor la mecanisme de asociere socială și economică, atât pentru angajați, cât și pentru angajatori și crearea și promovarea conceptului „lucrează cu români” pentru a încuraja companiile și antreprenorii români din diaspora să lucreze cu alți români din țara respectivă;

- Promovarea mobilității muncitorilor și companiilor românești în Uniunea Europeană și protejarea drepturilor lor, precum și facilitarea transferului de drepturi sociale între statele membre;

- Facilitarea constituirii unei rețele a aleșilor români din străinătate, organism consultativ care va putea genera puncte de vedere privind reforma administrației;

- Restructurarea legislației Consiliului și Congresului Românilor de Pretutindeni pentru a asigura depolitizarea lui și a-l transforma într-o structură strict civică pentru diaspora și comunitățile istorice, incluzând specialiști români dornici să propună în mod permanent către România soluții și idei de bune practici din țările gazdă ca scop principal;

Se impune promovarea reîntoarcerii în România și susținerea de programe destinate reîntegrării, prin urmatoarele activități:

- Lansarea unei campanii de comunicare permanente pentru cetățenii români din străinătate, prin care se vor comunica periodic noile oportunități care apar în România, de pe piața muncii, noile proiecte de dezvoltare, atracții turistice etc. și asigurarea de căi prin care cetățenii români din străinătate pot apela mereu la administrația publică, dar și la societatea civilă din țară;

- Susținerea, pentru cetățenii români din străinătate, care nu își doresc reîntoarcerea imediată, a cooperării cu românii din țară, pentru a deschide drumul spre România, inclusiv în mod indirect. Forța de muncă românească, experiența și competențele, oriunde s-ar afla, trebuie aduse împreună;

- Dezvoltarea de programe pentru amplificarea și diversificarea legăturilor cu România a românilor de pretutindeni, pentru participarea lor la dezvoltările din țară în toate domeniile, precum și alte demersuri care vizează facilitarea descoperirii României, a stabilirii de contacte cu

parteneri (autorități, societate civilă, comunități locale etc.), a informării cu privire la oportunitățile oferite în țară și a valorificării acestora;

- Adoptarea unui pachet legislativ menit să creeze un cadru favorabil pentru încurajarea cetățenilor români din diaspora care vor să se repatrieze sau care vor să investească în România. Prin acest pachet legislativ complex, se va acoperi o gamă largă de necesități privind repatrierea, de la integrarea copiilor în sistemul de învățământ, la facilități fiscale;

- Inițierea unui program EXPAT care să sprijine cetățenii români cu expertiză din țările Uniunii Europene pentru instalarea pe teritoriul României și adaptarea legislației pentru integrarea acestor experți;

- Extinderea și lansarea de noi programe de tip „Diaspora Start-up”, care să ofere pachete integrate de consultanță și asistență financiară folosind fonduri europene pentru antreprenorii români care decid să revină și să investească în țară, prin proceduri simplificate;

- Crearea unei rețele de sprijin pentru dezvoltarea întreprinderilor românești la nivel internațional și atragerea întreprinzătorilor și investitorilor străini în România, constituită în principal de voluntari români din diaspora, implicând comunitățile de afaceri românești din Diaspora, cu sprijinul Ministerului Afacerilor Externe și al Ministerului Economiei, al asociațiilor investitorilor străini din România și al camerelor de comerț bilaterale;

- Propunerea unui pachet de măsuri de asistență și cofinanțare pentru antreprenorii, dar și angajații care se întorc în țară, în special în domeniile-cheie, cum ar fi agricultura, folosind fonduri europene și relaxarea fiscalității pe termen scurt pentru IMM-uri lansate de persoane repatriate care vor îndeplini criteriile clare (crearea de locuri de muncă într-o anumită zonă, rurală de exemplu, pentru o perioadă minimă, cu impact social sau în economia verde, socială sau inovativă etc.);

- Stimularea investițiilor cetățenilor români din străinătate în România prin comunicări frecvente despre noile oportunități din țară, dar și prin propunerea către diaspora de programe specifice de investiții prin obligațiuni de stat sau obligațiuni municipale;

- Propunerea creării de noi rețele profesionale între România și diaspora (ingineri, medici, cercetători etc.) pentru a asigura un transfer permanent de cunoaștere și informații între cele două părți și pentru a asigura un cadru de sprijin pentru cei din afară care doresc să revină în țară;

- Sprijinirea reinsertiei sociale pe piața muncii și în sistemul educațional românesc la întoarcerea în țara.

Mai mult decât atât, se impune reînființarea Ministerului pentru Românii de Pretutindeni și în contextul în care în anul 2024 au loc toate cele patru tipuri de alegeri, iar informarea românilor din străinătate cu privire la procesul electoral și la măsurile necesare exercitării dreptului constituțional de a alege și de a fi ales capătă alte valențe în privința reprezentării pe plan extern printr-un Minister condus de un Ministru al românilor de pretutindeni.

O întâlnire de tezaur

Valeru Ciurea

Evenimentul „**Întâlniri de Tezaur**” organizat de către Institutul Național al Patrimoniului s-a desfășurat la Casa de Târgoveț, o locuință tradițională de pe la finele secolului XVIII, construită din lemn și cărămidă, cu pridvor și cerdac, amplasată pe Calea Șerban Vodă, din București, clădire care aparține, firesc, Institutului Național al Patrimoniului și care este inclusă în lista monumentelor istorice.

Invitații speciali ai acestui eveniment au fost doamna **Alexandrina Olguța Filip, Tezaurul Uman Viu de la Cezieni** și doamnele de la Șezătoare București, comunitate coordonată de doamna **Victoria Bizon** din care au făcut parte doamnele: **Luminița Scafa, Elza Ilina, Ana Ursescu, Dana Gălbează Moraru, Oana Buturca, Roxana Tudor, Bizon Victoria, Rodica Stănciulescu, Roxana Popescu, Vesna Dusilevici, Angelica Drăgulescu, Viorica Arhire, Eugenia Catargiu, Diana Neagu, Mădălina Cojocariu, Stana Martac, Luminița Andrieș, Mihaela Lidia Stoian, Dincă Cristina Elena, Mirela Maria Miron, Maricica Dumitrache precum și domnul Nelu Dumitrescu.**

Doamna dr. **Corina Mihăescu**, coordonatoarea evenimentului, a spus în deschiderea acestuia: „**Avem marea bucurie să vă avem aici pe dumneavoastră, care nu faceți altceva decât să mențineți tradiția, să îi dați viață și formă prin mâinile dumneavoastră iscusite și prin sufletele care sunt animate de o mare iubire. Împreună vom serba ia, cămașa românească. Avem aici Tezaurul Uman Viu Alexandrina Olguța Filip, care vine de la Cezieni special pentru întâlnirea cu dumneavoastră, Grupul Șezătoare București, pentru a intra într-un dialog despre arta cămășii cu alțiți. Suntem aici în prezența unor tezaure, care chiar dacă nu sunt decretate astfel prin programul UNESCO Tezaure Umane Vii sunt niște tezaure. Dumneavoastră sunteți niște tezaure pentru tot ceea ce faceți, pentru tot ceea ce gândiți. Ne aflăm aici să vedem cum iau naștere sub mâinile dumneavoastră aceste obiecte de tezaur care sunt adevărate monumente, nu doar simple obiecte de vestimentație.**”

„**Sunt onorată să fiu prezentă astăzi între dumneavoastră – a spus Alexandrina Olguța Filip. Cuvintele mele sunt prea puține pentru a exprima recunoștința pentru ceea ce faceți, eu vorbesc cu acul și ața. Dacă în anul 2001 când am reluat Sărbătoarea iilor am avut doar cinci ii în concurs, anul acesta am avut aproape două sute de ii participante, împărțite pe mai multe secțiuni, de la ii tradiționale până la ii de stradă. Noi vorbim despre ciupag, care este cămașa actuală, că poale nu prea se mai fac. Femeile, înainte nu purtau niciodată cămașa fără poale. Până să văd că pe an ce trece sunt din ce în ce mai multe ii înscrise în concurs, credeam că nu mai este interesată lumea să coasă, că se gândesc că le iau mașinile locul. Am văzut însă că nu este așa. Am văzut că sunt obiecte pe care nu se poate pune un preț, adică au o valoare atât de mare încât nimeni nu poate pune un anume preț pe un obiect care iese din mâna cuiva. La Cezieni se coase mult iar lăzile de zestre sunt încă pline. Anul acesta am avut în expoziția stradală peste o mie șapte sute de ii, și vechi și noi, iar în concurs au intrat cam cinci sute de ii, care s-au prins în Hora iilor.**”

„**Toată lumea întreabă dacă sunt Șezători numai în orașe și eu le spun că nu. Eu am reușit să conving mai multe doamne, mai ales din zona Vrancea - și mă bucur nespun pentru că Vrancea este zona care are cele mai multe Șezători la ora actuală, și nu numai la Focșani, unde este nucleul și unde este cea mai importantă, dar mai este și Jitia, este Vidra,**

este Soveja. Noi, până acum am cusut. În cei opt ani de când am început noi am văzut că s-a cusut foarte mult. Zilele acestea s-a văzut acest lucru cu ajutorul internetului și a platformelor de socializare. Noi ne-am pus însă întrebarea ce facem cu catrințele. Dacă partea cu cusutul este mai ușoară – deși nu este deloc -, partea cu țesutul este deficitară. Este nevoie și de învățare dar și de războiul de țesut. Diana vine de la Breaza, deși este bucureșteancă s-a dus la Breaza să învețe să țasă iar ceea ce a realizat ea este unicat. Ne-am dorit să venim astăzi aici pentru că dumneavoastră sunteți vârful iar de la dumneavoastră se pot afla multe. Eu sper ca întâlnirea aceasta să nu fie o simplă întâlnire ci un mod de a învăța de la cei care știu a face ceva în domeniul cusăturilor și al țesăturilor. Șezătorile sunt formate în general din femei, dar ici-colo sunt locuri pe unde sunt și bărbați. Noi, toate din România și de la Chișinău am avut nevoie să învățăm de la acest domn care este Nelu Dumitrescu, care este originar din Vrancea, dar locuiește în Germania unde îi este mai bine. Noi încercăm să-l convingem să rămână cât mai mult pe aici, pentru că mereu avem ce învăța de la dânsul, noi cu toate am învățat și ne bucurăm că îl avem cu noi astăzi, la un asemenea eveniment important pentru a-l cunoaște toată lumea. Vreau să slăvim pe toate și toți cei care cos și au cusut înaintea noastră.” (Victoria Bizon, coordonator Grupul Șezătoare București)

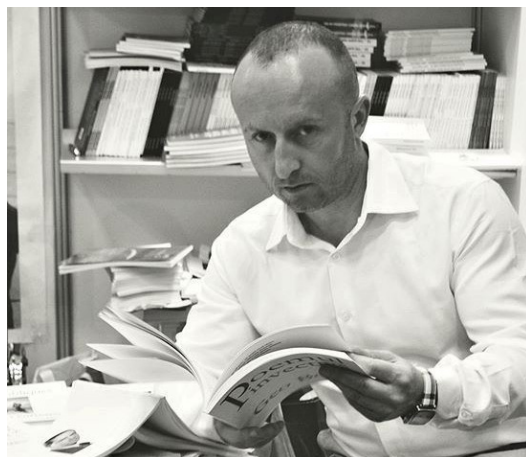
Cea de-a doua parte a evenimentului, concepută ca o șezătoare, a prilejuit întâlnirea în cadrul unui atelier deschis între Tezaurul Viu Alexandrina Olguța Filip și reprezentantele Grupului Șezătoare București care sunt deosebit de implicate nu doar în promovarea costumului popular tradițional din toate zonele etnofolclorice ale țării ci și în realizarea celor mai reprezentative elemente de port popular specifice acestor zone, în special cămăși. De

altfel, Grupul Șezătoare București a adus o serie de ii reprezentative pentru zonele Dobrogea (Eugenia Catargiu - Cusături Dobrogea - Constanța), Soveja (Maricica Dumitrache - Acașă la Soveja), Cluj (Mirela Maria Miron - Șezătoare Cluj), Breaza (Diana Neagu), Țichiriș-Vrancea (Nelu Dumitrescu) care au întregit expoziția realizată cu obiecte aflate în patrimoniul Institutului Național al Patrimoniului și din colecția etnografică Alexandrina Olguța Filip. Aceasta din urmă a fost de fapt centrul atenției, doamnele de la Șezătoare București fiind deosebit de interesate de a afla din secretele diverselor modalități de coasere și a petecelului, unul dintre elementele importante ale cămășii tradiționale.

Managerul interimar al Institutului Național al Patrimoniului, doamna Valeria Oana Zaharia a înmănat diplome pentru păstrarea și transmiterea valorilor meșteșugului confecționării pieselor de port popular tuturor doamnelor care au făcut din aceasta un mod de viață. Înainte de înmânarea diplomelor a ținut să precizeze: „Vă rog să-mi permiteți să-mi exprim admirația și recunoștința pentru tot ceea ce faceți. Cred că fiecare dintre dumneavoastră sunteți parte a reușitei de anul trecut când arta coaserii cămășii cu altită a fost introdusă în patrimoniul mondial. Orice astfel de manifestări – și mă refer aici la întâlnirile de lucru ale Grupului Șezătoare București - au o importanță deosebită pentru transmiterea tuturor acestor meșteșuguri.”

Echipa Institutului Național al Patrimoniului implicată în realizarea acestui eveniment, coordonată de către doamna dr. Corina Mihăescu și condusă de managerul interimar doamna Valeria Oana Zaharia merită toată aprecierea pentru eforturile pe care le fac întru promovarea meșteșugurilor tradiționale și a oamenilor valoroși care sunt purtători, păstrători și continuatori ai acestor meșteșuguri.

În Jurnalul intim al lui Pericle Martinescu (*"Confesiune patetică. Vulcanul iubirii"*) apare, pe lângă pagini patetice (cum zice și titlul) și cam snoabe, un vis cu Dostoievski. Pericle i se plânge că el nu poate lucra la roman decât vara. Feodor îi răspunde așa cum i am fi răspuns și mulți dintre noi: **„Și eu la fel. Eu nu lucrez decât trei zile pe săptămână: luni, marți și miercuri. Restul, am treabă”**. Vezi bine că unii n-au treabă, din păcate, și atunci doar lucrează. Cu sutele de pagini. De aici și feteșul cărții. Să te lauzi cu cât ai citit în așa fel încât să nu mai fie nevoie să argumentezi idei.

Dostoievski, chiar dacă adesea redundant și nesfârșit, a avut însă șansa unor inamici scriitori. Bunăoară, redactorul revistei Biblioteca, Osip Senkovski, spunea despre romanul Oameni sărmani al lui Dostoievski: **„totul la el e minuscul – ideiuța e ca un strop de ploaie, detaliile sunt cele mai mici, penița e atât de firavă (...), sentimentele și pasiunile sunt atât de delicate, că, după lectură, am exclamat: ce**

Micul grup al celor care caută

talentuț drăgălaș!...”. Cine nu are inamici atât de talentați riscă foarte mult în viață. Doar bunul simț îl mai poate salva.

Pe de altă parte, mereu trebuie făcută distincția între autor și opera sa. Cât de talentat ar fi un scriitor, din orice domeniu, asta nu înseamnă că el se poate pronunța infailibil asupra oricărui subiect. De exemplu, **Circe, vrăjitoarea care îi transforma pe bărbați în porci, era fiica lui Helios, zeul luminii și al artelor**, culmea. Când Ulise i-a rezistat, datorită plantei Moly – medicină naturistă -, frumoasa vrăjitoare l-a prevenit tot despre pericolul artei, recte Sirenele, care cântau de te scoteau din minți. Iată de ce Fericitul Augustin nu încuraja cântările prea faine în biserică. Parcă în Broaștele lui Aristofan se ceartă ca la ușa cortului Euripide cu Eschil. Primul e enervat de abordarea eroizantă, de mimesis superior, a celuiilalt. **„Tot flecărind zvârlea/ Vreo zece vorbe sprâncenate, mari/ Cât boul, încâlcite și pompoase/ Drept la mijlocul dramei... Și nici o vorbă clară”**.

Cum se vede, artiștii înșiși nu sunt mereu pătrunși de admirație față anumite feluri de artă. Horațiu aproape își canibaliza confrății: **„Aut insanit homo, aut versus facit”** (oarecum – **„Cu cât mai sărit de pe fix omul, cu atât scrie mai vârtos versuri”**). De unde și lupta lui Poe, Mallarmé și Valéry să arate că ei sunt mai degrabă matematicieni decât inspirați. Voiau să

fie luați în serios. Pe de altă parte, oamenii înșiși sunt adesea mai înclinați către superficialitatea spectacolului decât către snobism. Mulți romani erau înnebuniți după gladiatori. Până și snobii leșinau să urmărească cafteli mortale. Cum a pățit și Terențiu când i a fugit publicul de la reprezentația piesei Soacra, căci auziseră că se luaseră la harță din senin gladiatorii. Cum să fugi de la comedia Soacra?? Romanii aveau mult mai puțin umor decât cruzime cocălară, căci ei nu intrau în bătaie, doar turnau gaz pe foc.

Așadar, un procent major din umanitate se împarte între necesitatea de a se legitima sau de a obține avantaje cultivând snobismul și între apetitul pentru distracția de prost gust. Cele două extreme, deși la poli opuși, se înrudesesc prin ratarea bucuriilor autentice și revigoratoare de spirit. Speranțe prea mari să nu nutrim.

Felix Nicolau

Pentru a atinge un obiectiv cât mai repede posibil, s-a dovedit că trebuie să parcurgem anumite etape și să dezvoltăm anumite abilități. De aceea când stabilim obiective este important să ținem cont de cele 5 aspecte de mai jos:

1. **Cristalizează-ți gândirea** - Odată ce ai o înțelegere clară a obiectivului, vei putea dedica timp și resurse pentru realizarea lui cu o atenție neclintită asupra scopului final.

2. **Elaborează un plan de acțiune** - Un plan de acțiune este pur și simplu o schiță a activităților necesare pentru a atinge obiectivul.

Cum ne dezvoltăm abilitatea de a îndeplini obiective

Sunt necesari patru pași pentru a dezvolta un plan de acțiune semnificativ:

- **Scrie** activitățile specifice pe care le vei face atât tu cât și restul persoanelor implicate în îndeplinirea obiectivului;
- **Creează obiective** pe termen scurt pe care să se concentreze activitatea ta zilnică,
- **Încadrează în timp** atât obiectivele pe termen scurt cât și activitățile necesare îndeplinirii acestor obiective,
- **Măsoară constant progresul** și rezultatele obținute în urma activității efectuate.

3. **Fii auto-motivat/ă** – O dorință arzătoare este cel mai mare factor motivator uman și pune acțiune în planurile tale. Fără ea nu vei reuși niciodată – indiferent cât de valoros este obiectivul tău sau cât de funcțional este planul de acțiune.

Entuziasmul este reflecția exterioară a dorinței tale interioare. Mai mult decât orice altă caracteristică sau trăsătură a personalității umane, entuziasmul este însoțitorul succesului în fiecare realizare. Ralph Waldo Emerson a spus: **“Nimic măreț nu a fost vreodată realizat fără entuziasm.”**

4. **Ai încrederea în tine** – Nimic nu îți dă mai multă încredere decât să știi exact acțiunile pe care intenționezi să le faci și ordinea în care să le pui în practică. Când îți ai cristalizat gândirea astfel încât să știi unde

te afli și unde dorești să ajungi, ai pus bazele încrederii în tine însuși.

Când apar provocări, și inevitabil vor apărea, menține-ți concentrarea asupra obiectivului tău și asupra capacității tale de a atinge acest obiectiv. Obstacolele sunt ceea ce vezi când îți iei ochii de la obiectiv. Rămâi încrezător/oare că îți vei atinge obiectivul – și o vei face!

Dezvoltă-ți încrederea supremă în tine și în propriile abilități. Concentrează-te pe punctele tale forte, în loc să te concentrezi pe slăbiciuni.

5. **Fii determinat/ă** – Ia-ți angajamentul față de tine însuși de a urma planul, indiferent de obstacole, critici, circumstanțe sau ceea ce spun, gândesc sau fac alți oameni. Construiește-ți determinarea cu efort susținut, atenție controlată și energie concentrată. Nu-i lăsa pe alții să îți distragă atenția.

Indiferent care ar putea fi obiectivul, pas cu pas îl vei vedea realizându-se. De aceea, știind ce trebuie să faci zilnic – și apoi să acționezi – este atât de important.

“Succesul este realizarea progresivă a valoroaselor obiective personale predeterminate” - Paul J. Meyer

Camelia Potârniche-
Partener LMI Romania

La stejarul lui Ștefan cel Mare din Borzești

Tanța TĂNĂSESCU

despre un stejar uriaș, în jurul căruia domnitorul se juca în copilărie împreună cu prietenii. În timpul unui joc în care își închipuiau un atac al tătarilor, Mitruț a fost legat în joacă de ramurile bătrânului stejar, dar la apariția bruscă a tătarilor bietul copil a fost abandonat, fiind ucis de hanul tătar. Acel eveniment tragic a rămas prezent în amintirea celui ce va ajunge mai târziu domnitorul Moldovei. Peste ani, spune legenda, acesta va pedepsi în același mod un han tătar, răzbunând astfel uciderea tovarășul său din copilărie.

Se spune că Ștefan cel Mare, după fiecare biruință, înălța câte o biserică drept mărturie a trăinicieii neamului nostru și a bunătații lui Dumnezeu, dar una singură, Biserica din Borzești, a fost ctitorită în amintirea prietenului din copilărie, Mitruț.

Am călcat cu emoție lespezile de piatră, gândind că pe acolo pășise cândva și Măria Sa, Ștefan cel Mare.

Trecând pragul bisericii mi-a atras atenția textul înscris ca o pisanie, în pronaos:

„TESTAMENTUL BINECREDINCIOSULUI VOIEVOD ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT

Doamne, numai Tu singur știi ce a fost în inima mea. Nici eresurile cele înșelătoare, nici focul vârstei tinereții n-au putut-o sminti, ci am întărit-o pe piatra care este însuși Hristos, pe a cărei cruce de-a pururi îmbrățișată la piept ținând, viața mea am închinat-o având nădejde nesmintită printr-înșă la Părintele veacurilor, prin care pe toți vrăjmașii am gonit și am înfrânt.”

Frumoasele locuri vizitate mi-au rămas întipărite în memorie. Cugetând asupra acestei legende mi-am dorit să aflu mai multe despre narativul care a fascinat timp de multe

Trecând prin Borzești, m-am oprit și la biserica ctitorită de voievodul Ștefan cel Mare (1433 – 2 iulie 1504), fiul lui Bogdan al II-lea, domn al Moldovei între anii 1457 - 1504. Domnitor drept și viteaz, iubit în timpul vieții, dar și după moarte, acesta se impune pe scaunul Moldovei în urma înfrângerii ucigașului tatălui său, Petru Aron.

Iată cum îl portretiza Grigore Ureche: *„Fost-au acest Ștefan, om nu mare la statu, mânios, și degrabă a vărsa sânge nevinovat: de multe ori, la ospete omorâia fără giudeț. Altmintrelea era om întreg la fire, neleneșu și lucrul său știa a-l acoperi și unde nu gândeai, acolo îl aflai. La lucruri de războaie meșter, unde era nevoie, însuși se vâraia ca văzându-l ai săi să nu îndărăpțeze și pentru aceia raru războiu de nu-l biruia și unde-l biruiau alții nu pierdea nădejdea că știindu-se cădzut gios se rădica deasupra biruitorilor.”*

Despre Biserica din Borzești, pagină de istorie a poporului român, legenda spune că a fost înălțată de Ștefan cel Mare în amintirea prietenului său din copilărie, Mitruț.

Legenda „**Stejarul din Borzești**” amintește

decenii generații și generații de elevi.

Surpriza mi-a oferit-o consultarea colecției revistei „*Convorbiri Literare*” unde, în numărul din 1 februarie 1882, a apărut pentru prima oară această legendă, sub semnătura scriitorului Nicolae Gane.

Într-o notă de subsol a textului, autorul spune că Borzeștii reprezintă moșia deținută de Maria Catargi, fiica lui Vasile Alecsandri, iar legenda i-a fost istorisită de însuși Bardul de la Mircești. Prin urmare, legenda nu a fost culeasă de N. Gane din folclorul local, ci i-a parvenit dintr-o sursă cultă, respectiv marele poet Vasile Alecsandri, acel „*rege al poeziei, veșnic tânăr și ferice*”, cum îl definea Mihai Eminescu.

Am stat lângă trunchiul Stejarului din Borzești, imaginându-mi măreția de odinioară, asemănătoare epocii istorice în care a viețuit și legendarul Ștefan cel Mare.

Tudorița Dănilă Ardag

Laura Cătălina Dragomir

Limba română este referința mea identitară

Interviu realizat de Tudorița Danila Ardag,
scriitoare de literatură pentru copii și, din când în când, promoatoare de autori români

Pe Laura Cătălina Dragomir, am cunoscut-o absolut întâmplător, pe una dintre rețelele de socializare. Dar mă întreb, ce mai este întâmplător, în ziua de azi, mai ales când cei ce se întâlnesc împărtășesc aceleași pasiuni, pentru scris. Orice întâlnire, între scriitori, fie ea și virtuală, dezvoltă un sentiment de curiozitate, atragere, de apreciere, pentru opera celuilalt. Eu cunosc doar acest sentiment și ca mine sunt o înfinitate de alți oameni ce aparțin lumii scrisului. Refuz să cred că există scriitori măcinați de invidie, mai ales că în lumea asta mare, e loc pentru fiecare.

Să mă întorc totuși la Laura și la interviul pe care am încercat să-l încropesc, pentru a mă împrieteni cu ea și cu ceea ce scrie, mai ales că avem în comun, printre altele, literatura pentru copii. Deci, astăzi v-o aduc în față pe această iubitoare de vorbe, bine meșteșugite, aranjate în cărți, dar și împrăștiate în eter.

T.D.A.: Cine ești, de fapt, dumneata, Laura?

L.C.D.: Mă numesc Laura Cătălina Dragomir, de 16 ani trăiesc în Ulledeona, Spania. Am studiat Comunicare și Relații Publice la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și de-a lungul timpului am lucrat ca asistent medical, educator specializat, mediator, îngrijitor de persoane de vârstă a III-a. Știam destule și am vrut să văd dacă le pot și aplica.

Am publicat poezie, proză, eseuri, articole și traduceri în publicații ca 13 plus, Axis Mundi, Itaca, Antares, New York Magazin, Sintagme literare, Argeș, Mozaic, Feed-back, Boema, Cenaclul de la Păltiniș, Emigrantul, Prăvălia culturală, Bucovina literară, Cafeneaua literară, Spania literară, Echinox, și diverse platforme online specializate:

creator,omiedesemne,presadiasporei, parnas21.blogspot.com, agentiadecarte.ro, utopiqa, letralia.com, laempirica.blogspot.com, margencero.es, revistaarchivosdelsur.blospot.com, muckrack.com, plazacatorze.com, canal-literatura.com.

Sunt ani de când realizez rubrici periodice de analiză culturală și socio-politică în revistele Robarna, Gazeta de Spania și Români în Andalucia; am colaborat cu Radio Iași și cu Radio Trinitas. Sunt membră a ASARS / Asociación de Escritores y Artistas Rumanos de España.

Am publicat câteva volume de poezie: „Una și aceeași față a diferitului”, „Caracterul triumfal al înmormântărilor cântate”, „Nunanit” (poezie pentru copii, în colaborare cu artista plastică Iulia Șchiopu) și în 2022, volumul I de eseuri din seria „Contagii” (scris în colaborare cu Nona Oprixor), precum și volumul de analiză socio-politică „Capitalizarea semioticii narative în spațiul politic european” și „Caietul Dragomirei” (caiet auxiliar de gramatică a limbii române). Pe Youtube am inițiat proiectul

Dragomirei, un canal pentru copii care se numește Aventurile Dragomirei <https://youtube.com/@aventuriledragomirei>

T.D.A.: În ce moment al vieții ți-ai dat seama că ai putea să cochetezi cu scrisul?

L.C.D.: Am început să scriu din dorința de-a-mi putea păstra vie identitatea. Mereu am fost un spirit căruia i-a plăcut să conserve din ale oamenilor și din ale timpurilor. Iar scrisul e un fel de a evita să fii castrat de bunurile trecutului tău. Am crescut la bunici și scrisul m-a ajutat chiar mai mult decât dacă aș fi locuit cu ai mei. Sprijinită nu numai să ajung la o cunoaștere a realității, ceea ce până la urmă ar fi fost un proces normal al vârstei, ci și să îmi construiesc o atitudine volitivă față de acțiunile celorlalți.

Cam de la punctul ăsta am început eu să mă înțeleg cu scrisul. În perioada copilărie-adolescență nu am văzut niciodată scrisul ca pe un proiect de viață. Și să îi fi dat rol de ideal, așa cum fac alți confracți de-ai mei, cred că m-ar

fi speriat. Procesul în sine m-ar fi speriat prin grandoarea lui. În cazul meu a fost vorba mai mult de o concentrare de inițiative. La momentul acela nu știam și nici nu mă interesa să fiu eficientă cu perspectivele. Așa că scriam fără să încerc să conving pe nimeni. Eforturile mele implicau găsirea acelei esențe care trebuie să fie, care să mă ajute să mă exprim, pe mine și sentimentele pe care le aveam la vârsta respectivă. De la părinții mei, profesori de limba și literatura română, am rămas cu puterea de convingere pe care o exercită omul care citește, om care se transformă în model și care se autodetermină la fapte de lectură. Pentru un copil al comunismului, așa cum am fost eu, născută în 1976, lectura avea meritul de-a mă proteja de o realitate ipocrită. Realitatea proslăvirii practică în timpurile totalitarismului în România.

Prin contrast, lectura mă stimula și îmi înnobila viața interioară. Odată ce am început să scriu, am decis să rămân în scris. Poezie, pentru că deși eu am cochetat de-a lungul timpului și cu alte genuri, am rămas la poezie.

De poezie m-am apropiat cu frica celui care se apropie de ferestre și nu știe dacă o face pentru a privi sau pentru a se arunca. Sau ambele. Genul ăla de frumusețe și de pericol îl are și poezia. Curajul celui care scrie este, în opinia mea, mai aproape de patologie, una privilegiată, care merită salvată, poezii fiind dintre puținii care învață pe pielea lor cum e să trăiești. Le-ar fi mai rentabil să inverseze lucruri, să joace la bursă, dar nu o fac. Odată contagiați rămân poeți toată viața. Eu am început să scriu bine în momentul în care am renunțat să mă mai gândesc dacă ceea ce fac este la înălțimea posibilităților mele, dacă este la înălțimea așteptărilor celorlalți. Pentru că poezia are de-a face cu felul în care îi gândești consecințele. Cu cât îți e mai frică că nu îți va reuși, cu atât există posibilități să nu îți reușească. Mie îmi e necesar să scriu pentru că este felul propriu de-a înțelege și de-a asimila viața. Și de aceea nu am șovăit niciodată în fața posibilității. Am ales să scriu și am rămas cu asta.

Trăim într-o lume care e inevitabil injustă și arta e singura care ne arată că precauțiile nu sunt mereu sănătoase. Și de aceea zic să ne trăiască poezia și cu ea dorințele turbulente!

Poezia nu poate fi făcută decât de oameni curajoși.

T.D.A.: *A constituit străinătatea, emigrarea, o rampă de lansare?*

L.C.D.: Există țări și țări și România nu este neapărat cea mai înaltă dintre ele. Dar ideea este că eu semăn țării mele, cu toate că de vreo 17 ani locuiesc în Spania. Există un fel în care omul învață să fie bun cu sine. Țara, patria să zicem, deși poate suna puțin pompos, este o parte din bunătatea asta. Să schimb puțin registrul și să glumesc, România a fost prima țară pe care am văzut-o în viața mea. Nu mă imaginez fiind altceva decât româncă. Țasta a fost poate și motivul pentru care am ales să renunț la România, să nu mai locuiesc în ea, înainte să încep să mi se întâmple larvele urii. Am făcut diferența între ce i se întâmplă României ca și consecință a gestionării defectuoase și ideea de

loc pentru a cărui emancipare și bine aș fi făcut orice. Diferența între idealul de țară și realitatea în care trăiești.

În 2005, îmi venise să fiu mamă. Și toți cei care sunt părinți știu cum deodată te transformi în producător de panică. Nicio îngrijire nu e suficientă pentru copilul tău, niciun viitor nu e lipsit de inconveniente. Așa că în 2006 am rupt asocierile cu mama, cu casa, cu profesia mea și fără să fi fost în întregime conștientă de toate cele la care renunțam, la toate cele care nu mă vor aștepta, am plecat din România.

Am plecat cu niște meserii devenite dintr-odată inutile, în schimbul cărora alternativa iberică ce îmi putea oferi? Să fiu fata care spală scări.

Nu e nicio rușine. Toți am trecut prin asta, munca e nobilă mai ales când se realizează tocmai pentru ați putea crește copilul, pentru o siguranță financiară și un viitor pe care tu ca părinte, îl vezi ca fiind mai bun. Străinătatea îți oferă destul suspans ca să nu mai mergi la încercatelea. Așa că eu am venit direct în Ulldecona, unde locuiesc și în prezent, pentru că aici își aveau deja domiciliul sora și cumnatul meu.

Mă gândeam că dacă ar fi să caut o comparație alternativă pentru felul în care te consumi adaptarea la o viață nouă, aș recurge la asocierea cu o cădere pe scări. Sau dacă vreau să fiu mai tehnică, o cădere în gol cu liftul.

Așa am văzut eu procesul de adaptare la noua viață, la noua cultură. Pentru că fiecare are nevoie să își ofere niște posibilități pentru a restabili cât de cât normalitatea, trebuie să facă ceva. Neabandonarea culturii, a limbii materne coincid, trebuie să îmi dai dreptate, cu revendicarea unui spațiu în care tu ești bine.

Avem nevoie (cu toții am simțit asta când am ajuns aici) să găsim niște mecanisme, felul acela numai al nostru care să ne ajute să trăim lângă niște scheme culturale care sunt destul de diferite de cele pe care le aveam noi acasă. Din punctul ăsta de vedere, chiar dacă am ajuns să scriu și în spaniolă și în catalană, mă revendic, în primul rând, ca poetă de limbă română. Limba română este referința mea identitară. Nu minimalizez alte practici colective, credința în valorile noastre românești, dar în cazul meu, limba română e cea care m-a unit cu toți ceilalți români de aici. M-a ajutat nu numai să aparțin comunității românești de aici ci și să mă identific cu comunitatea românească din care fac parte. Cam acesta a fost traseul denivelat la începuturile lui, mai lin acum, că m-am liniștit în plan laboral. Acesta a fost procesul de acomodare, readaptare.

T.D.A.: *Ce satisfacții îți oferă scrisul, în general? Și aici nu mă refer, neapărat, la satisfacțiile materiale.*

L.C.D.: Ar trebui să știu multe despre cărțile mele, ar trebui să fiu expertă în a le analiza, dar uite că nu e așa. În realitate, în relația mea cu cărțile mele nu mi-am propus niciodată decât un obiectiv extrem de modest, să le iubesc și atât. Am cinci cărți apărute și o mulțime de antologii în care am avut plăcerea și onoarea să apar. Dar am semnat doar cinci cărți. Două de poezie, una de poezie pentru copii și două de semiotică.

Dacă voi învăța să nu îmi pierd viitorul, să fiu consecvență cu scrisul, anul acesta se vor concretiza încă câteva proiecte editoriale. Eu am debutat la 30 de ani și faptul că am debutat mai târziu m-a învățat că lucrurile pentru care lupti ajung la un moment dat în viața ta, doar că

nu neapărat în ritmul pe care îl ai gândit pentru ele. Așa am învățat să transform convulsiile nerăbdării într-o teză cu rost. Am scris fără să public peste 15 ani. Poate fi o situație ca a acelora care simt că rămân fără apă. Au fost ani în care fiecare zi părea scandalosă în nerodnicia ei, ani în care mă afecta ce nu puteam face eu, mă afecta ce puteau face ceilalți.

Anul 2014 a însemnat întâlnirea cu un om care a lăsat să intre lumina în viața mea. Scriitorul și ziaristul catalan Joan Ortuña. El a fost cel de la care am învățat că de scris nu trebuie să te lași niciodată.

T.D.A.: *Având în vedere că interviul va apărea și într-un blog de promovare a autorilor de cărți pentru copii, m-ar interesa să știu când ți-ai dat seama că poți să scrii povești pentru cei mici?*

L.C.D.: Dintr-o neașteptată coincidență, o rotunjire a hazardului, am ajuns să lucrez pentru câțiva ani într-un centru de plasament. Erau copii cărora ne străduiam, ca educatori, să le găsim stări de schimb. Și pentru că respectul pe care ni-l aveau se traducea în încercarea menținerii unei conviețuiri pașnice nu și implicarea în activități, noi insistam să găsim acele punți care să ni-i apropie. Am avut norocul că șederea în centru nu se transforme în răni în plus.

Nu poți lăsa (nimeni nu are dreptul să o facă) un copil fără povești. Și cum ei nu le cunoșteau, mi-a trecut prin cap să scriu unele cu ei protagoniști. Le-am adus o imensă bucurie lor și m-am transformat în mami care știe lucruri ca-n cărți, dar cu ei. Acesta a fost doar începutul.

T.D.A.: *Spun unii că este foarte ușor să scrii pentru copii, dar pot garanta, din propria-mi experiență, că este destul de greu să ajungi la sufletul copiilor, dar dacă ai făcut-o, acolo ai rămas.*

Ai intrat pe acest drum și ai făcut-o cum trebuie. Am descoperit canalul de Youtube unde iei povești vechi, pe care le reinterpretezi, și, apoi, cu o voce caldă și plăcută, ni le spui tuturor. Am și eu două povești, reactualizate, apărute într-o carte colectivă, în limba spaniolă, dar cum nu e vorba despre mine, te rog, să ne vorbești despre

canal!

L.C.D.: Aventurile Dragomirei este un canal de YouTube creat cu dragoste și pasiune pentru promovarea literaturii pentru copii. Într-o lume în care timpul acordat lecturii este din ce în ce mai limitat, canalul meu vine în ajutorul părinților, bunicilor și educatorilor, oferindu-le un spațiu în care literatura prinde viață.

Cred cu tărie că literatura are un impact semnificativ asupra dezvoltării intelectuale, afective și morale a copiilor. Drept urmare, am dedicat timpul și eforturile pentru a aduce în fața voastră un material de calitate, care să stimuleze imaginația, să promoveze valori pozitive și să aducă bucurie în sufletele celor mici. În același timp, în contextul în care în societatea actuală limba română se dovedește un organism care evoluează (și, uneori nu în direcția cea bună), eforturile mele au fost dublate și de dorința de a conserva și transmite generațiilor viitoare limba autentic maternă ca semn al identității, așa cum laptele matern întărește imunitatea copilului.

Fiind mamă, având experiența în lucrul cu elevii și fiind și scriitoare, am înțeles importanța unei promovări consistente a literaturii de calitate. Canalul „*Aventurile Dragomirei*” reprezintă o platformă prin care îmi doresc să împărtășesc cunoștințele și experiențele mele, oferind ajutor și inspirație celorlalți.

Consider că formarea umanistă este esențială în înțelegerea și aprecierea culturii noastre și a celei universale. Prin intermediul canalului meu, vă invit să descoperiți împreună cu copiii dumneavoastră cărți minunate, să pătrundeți în lumi magice și să încurajați dragostea pentru lectură.

Aventurile Dragomirei este o călătorie captivantă în universul literar pentru copii, unde descoperirea și învățarea devin o bucurie comună. Haideti să facem împreună această călătorie și să dăruim copiilor noștri darul neprețuit al cărților și al imaginației!

T.D.A.: *Unde te simți mai bine, din punct de vedere al creației, în lumea adulților sau în lumea copiilor?*

L.C.D.: Lumea copiilor este o lume plină de magie, inocență și descoperiri constante. Este un univers în care imaginația zboară liberă, iar fiecare pagină a unei cărți deschide uși către noi aventuri și personaje fascinante. În contrast, lumea adulților este adesea guvernată de responsabilități, preocupări și o rutină permanentă. Cu toate acestea, este esențial ca adulții să înțeleagă și să aprecieze această lume specială a copiilor.

Literatura pentru cei mici este un portal către lumi fantastice, în care se întâmplă lucruri imposibile și se dezvoltă emoții și capacitatea de a înțelege. Este un instrument prin care copiii își pot exprima gândurile, își pot dezvolta imaginația și pot învăța valorile esențiale. Ca adulți, avem responsabilitatea de a îmbogăți universul literar al copiilor. Prin intermediul cărților și poveștilor pe care le oferim, putem deschide noi orizonturi și le putem oferi instrumentele necesare pentru a înțelege lumea înconjurătoare și pentru a-și

dezvolta propriile gânduri și opinii. Literatura le oferă copiilor ocazia de a se simți înțeleși, de a-și explora emoțiile și de a se conecta cu forme de înțelepciune milenară exprimate în mitologie, legende și basme.

În plus, implicarea noastră în universul literar al copiilor ne permite să construim o legătură puternică și să ne conectăm cu ei într-un mod special. Prin citirea împreună, putem crea amintiri prețioase și putem dezvolta o comunicare profundă, în care poveștile devin un mijloc de exprimare și de înțelegere reciprocă. Prin urmare, este esențial ca adulții să aloce timp și resurse pentru a îmbogăți universul literar al copiilor. Aceasta implică alegerea cu grijă a cărților potrivite, citirea împreună și stimularea discuțiilor și a imaginației lor. Astfel, putem contribui la dezvoltarea lor armonioasă și la formarea unor mici cititori pasionați și deschiși către noi experiențe.

Să nu uităm că literatura este o comoară neprețuită și că fiecare copil merită să aibă acces la ea. Să le oferim o lume plină de povești și să le dăruim darul de a visa și de a învăța prin intermediul cărților. Împreună, putem construi o legătură durabilă între lumea copiilor și cea a adulților, aducând magia literaturii în viețile lor și contribuind la formarea lor ca indivizi curioși, creativi și empatici.

T.D.A.: *Având în vedere că te afli într-un blog pentru copii, ce mesaj le-ai transmite părinților, referitoare la îndrumarea copiilor către citit?*

L.C.D.: Să-i îndrumăm în permanență către citit. Cititul reprezintă totul.

Să citești înseamnă, peste toate, să strângi experiențe, cu ajutorul imaginației, să nu lași să stea degeaba nimic din ceea ce ai aflat. Cu lecturile multe se pot face. Poți pleca să locuiești în oricare din lumile despre care știi ceva sau în cele cărora nu le-ai văzut încă fața.

Lectura stimulează curajul care găsește varietatea și o asimilează netezind tranziția spre progres.

T.D.A.: *Îți mulțumesc pentru timpul acordat și succes în continuare, în tot ceea ce ți-ai propus să faci, pentru această minunată lume a copilăriei, lumea basmelor!*

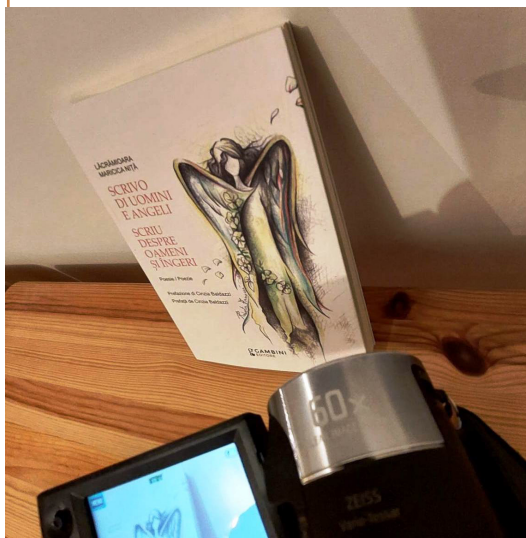
L.C.D.: Ca să închei, mulțumită și mulțumitoare, oriunde va fi o poveste, voi încerca și eu să fiu ca s-o spun!

A fost o plăcere deosebită să o cunosc și altfel, pe Laura Cătălina Dragomir. Când m-am gândit la interviul cu ea, nu aveam structurat un interviu, în adevăratul sens al cuvântului, și cu atât mai puțin răspunsurile. Ce urma să aflu era o necunoscută. Era, de fapt, un ghem cu lână încâlcită. Am găsit câte un capăt, dar n-am reușit să-l dezechesc. Eu am tras doar puțin, iar ea, cu răbdare și pricepere, l-a refăcut. Uneori, precum un politician, a ocolit întrebările, dar răspunsurile sale au fost o încântare și sper să fie și pe placul cititorilor.

*Fotografii realizate de
Laura Cătălina Dragomir*

Biblioteca 9 de Adrian Suciu. Cărți care merită

Lăcrămioara Maricica Niță

este o voce lirică distinctă a exilului românesc, lucru pe care-l dovedește cu asupra de măsură și volumul bilingv *"Scribo di uomini e angeli - Scriu despre oameni și îngeri"*, Gambini Editore, 2022, cu o prefață de Cinzia Baldazzi.

Consecvență propriei convingeri, potrivit căreia *"poezia e arta de a descrie adevărul în cuvinte"*, autoarea practică introspecția și analiza, cu amele unui romantic contemporan, cu accente mistice bine temperate, dar și cu atenția unui observator implicat.

Volumul este inspirat însoțit de grafica artistei Roberta Annucci, și constituie, fără îndoială, o reușită estetică demnă de atenția iubitorilor de poezie.

Un lov al poeziei române

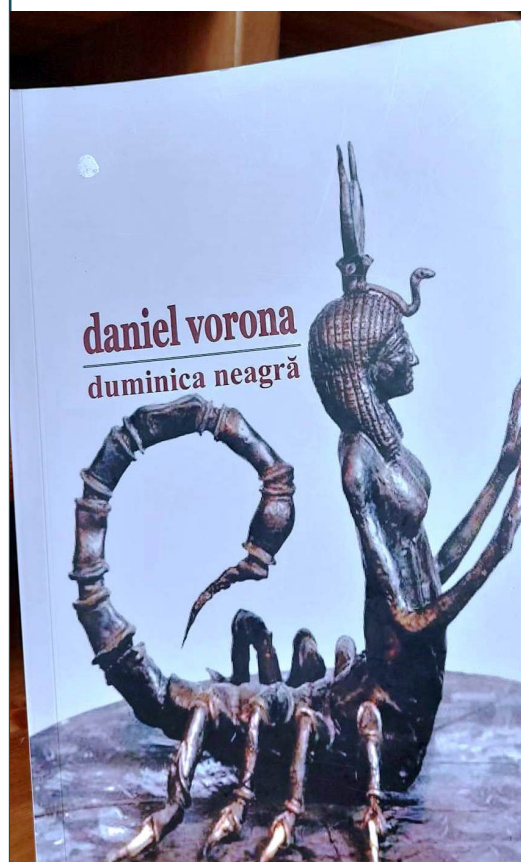
Daniel Vorona
Duminica neagră
Editura Tracus Arte, 2023

Absența lui **Daniel Vorona** din etern-plitisitoarele topuri și canoane ale poeziei române e încă una dintre miasele sufocante produse de descompunerea cadavrului criticii literare oficiale, moartă și neîngropată. Ținută la fereastră ca să-i aducă poștașul pensia specială.

O literatură care ignoră, la ordin ori din neputință, poeți cu adevărat semnificativi ca să-și populeze panteonul de bâlci cu grafomani și veleitari orăcăitori își merită cu prisosință căderea în derizoriu, prăbușirea în grotesc, eșuarea în irelevanță.

Nouă ne rămâne plăcerea de a căuta semne de viață poetică departe de șandramaua fumegândă a literaturii române oficiale, adică și în paginile acestei cărți. Căci în propria-i carte, ca și în viața proprie, Daniel Vorona e un personaj intratabil, nonconformist, acid, incapabil de compromis.

Un fundamentalist blând mirându-se de propria lui blândețe. Un lov al poeziei române. Unul care, cerând socoteală Cerului, își cere sieși socoteală, asumând o esență divină dar nelăsându-se copleșit de aceasta. Uneori, de-a dreptul jucându-se cu ea.

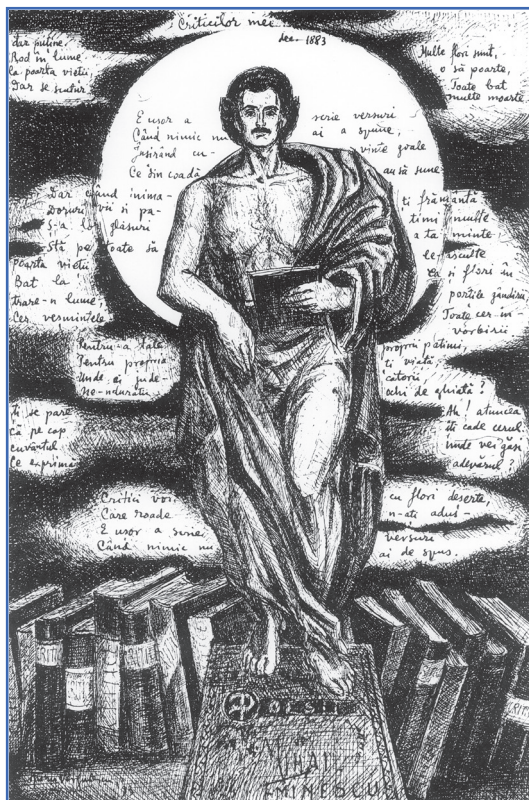
DIRECȚIA 9,
ÎN PARTENERIAT CU EDITURA TRACUS ARTE, EDITURA TRIBUNA, EDITURA GRINTA,
UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA - FILIALA PRESĂ CULTURALĂ,
MUZEUL NAȚIONAL AL LITERATURII ROMÂNE ȘI AGENȚIA DE CARTE, ACORDĂ:

PREMIILE NAȚIONALE PENTRU DEBUT ÎN POEZIE TRAIAN T COȘOVEI

EDIȚIA A IX-A

- Se pot înscrie concurenți nedebutați în volum, fără nicio condiționare legată de vârstă sau alte criterii.
- Vă rugăm să înscrieți un manuscris conținând minim 30 de poezii.
- Data limită pentru înscrieri: 1 august 2023, ora 24.00. Înscrierile se fac pe e-mail: direcția9@yahoo.com
- Juriul ediției 2023 a „Premiilor naționale pentru debut în poezie Traian T Coșovei” este compus din: Mircea ARMAN, Dan Mircea CIPARIU, Ștefania COȘOVEI, Oxana GHERMAN, Adrian SUCIU.
- Volumele premiate vor fi publicate de editurile Tracus Arte, Tribuna și Grinta.
- Juriul își rezervă dreptul de a acorda și alte premii.

Ce-ar însemna România fără Eminescu

„Eminescu – român al cărui creștet primește binecuvântarea din cer, dar ale cărui picioare sunt înfipite până la glezne în pământul strămoșesc!” (O. Goga)

Este nespun de primejdios și riscant (din punct de vedere al Spiritului) pentru un neinițiat să vorbească și să scrie despre Mihai Eminescu.

Așa cum spunea N. Steinhardt, **„a vorbi despre Eminescu, pentru un român, înseamnă a te cerceta pe tine, înseamnă a-ți etala în fața lumii virtuțile neamului tău, fără un pic de pudoare și modestie”.**

Eminescu a condensat și recapitulat până la sublimare specificitatea Neamului Românesc, încât nimeni altul dintre scriitorii români n-a mai ajuns la această desăvârșire. Mihai Eminescu este pentru români, așa cum este Rimbaud pentru francezi, Dostoievski pentru ruși și Heine pentru germani. Dar pe lângă profunzimea și universalitatea gândirii acestora, Mihai Eminescu are ceva în plus care-l deosebește: un murmur de fond național, un șopot cristalin, o solemnitate profetică care reflectă, la nivel absolut, însușirile esențiale ale românismului. Poate din această cauză Eminescu a rămas un mister greu de descifrat de către cei mai mari învățați, darămite de noi, profanii, cărora ne place măcar să simțim acest mister prin preajmă. Sinele și sinea lui Eminescu se confundă cu sinele și sinea neamului său și doar despre acest fapt aș putea îngăima și

eu câteva cuvinte.

Eminescu este lamura românismului, icoana sufletului neamului nostru, cea care ne protejează pentru vece ființa spirituală. Măsurând distanța între viață și imaginea ei, Eminescu nu și-a permis să trăiască mai mult de 39 de ani, deoarece el a trăit intens Cuvântul, atât cât ar fi trăit alții în mai multe vieți... Și asta, fiindcă a trăit în Absolut, cu putere de gândire spre Absolut și raportându-și viața la Absolut, Absolut care, în fond, înseamnă Dumnezeu.

Eminescu n-a făcut eforturi de desacralizare a filosofiei (cum încearcă unii să acrediteze astăzi), fiindcă Eminescu nu s-a despărțit niciodată de Esență, filosoful ca și poetul Eminescu sălășluind în același spațiu: Parnas! De fapt, raportat la spiritualitatea europeană, Eminescu a fost printre ultimii locuitori ai Parnasului, locul unde – mai târziu – a avut acces, în pofida urgiilor care s-au abătut asupra Cuvântului, un alt român de glorie grea – Nichita Stănescu. Orice poem eminescian despre România este unul despre patrie, ca moștenire a Părinților noștri, ceea ce ne demonstrează că, uneori, neamurile se adevăresc printr-un gest, printr-un Om. Pentru noi, acest semn temeinic, acest semn de lumină rămâne de-a pururi Mihai Eminescu. Cu Eminescu, niciodată un popor și o cultură ca a noastră nu pot fi aruncate în neant...

Actualitatea verbului eminescian constă în faptul că, și astăzi (și poate mai mult ca oricând), aceasta poate pune capăt gălăgiei și golăniei levantine care ne-a cuprins patria de la un capăt la altul.

Ce-ar însemna România fără Eminescu? Unui lup când urlă în pustie îi răspunde un alt lup. Scrisul lui Eminescu înseamnă o îndătinare a tradiției românești, iar atunci când se întâmplă în istorie ca poporul român să rămână stingher și să i se anuleze rădăcinile, apelăm la Eminescu ca o garanție a continuității și a reînvierii sentimentului național. Și astăzi, când procesul de degradare a memoriei neamului continuă, Eminescu este un drum către cerul nației române, o scară care urcă, o treaptă fără de care ne-ar fi mult mai frig și mult mai întuneric decât ne este la această oră.

Nu putem vorbi despre Eminescu, fără a etala naționalismul său curat, fiindcă ne înstrăinăm, iar metodele de înstrăinare care ni se inculcă și astăzi (în această mare explozie a... nimicului) sunt variate. Greu este a vorbi și a scrie despre Eminescu... Și fiindcă eu am un mare respect pentru tot ce

nu pot atinge, pentru tot ceea ce nu pot face, las versurile lui Eminescu să vorbească:

„Dumnezeul nostru: umbră, patria noastră: o frază; / În noi totul e spoială, totu-i lustru fără bază; / Voi credeți în scrisul vostru, noi nu credem în nimic / Și de-aceea spusa voastră era sfântă și frumoasă / Căci de minți era gândită, căci de inimi era scoasă”.

Dumitru SÂRGHIE
Desenele aparțin artistului plastic
Spiru Vergulescu

Cotizaciones en caso de pluriactividad. Convenios Especiales de la Seguridad Social

Cada vez es más frecuente la pluriactividad, esto es, trabajar en varios sitios y a veces en régimenes distintos de seguridad social (régimen general y autónomo).  Qu  sucede cuando cotizo en varios régimenes a la vez?,  Qu  sucede si he trabajado como autónomo y por cuenta ajena?  Puedo cotizar en varios régimenes a la vez?,  Las cotizaciones en pluriactividad repercutirán favorablemente en mi futura pensión? En este pequeño manual se explica de forma sencilla y amena y con ejemplos. También hacemos una referencia a los convenios especiales de la Seguridad Social, algo desconocido para la gran mayoría, pero que puede ser muy importante en tu futura pensión.

COTIZACIONES A LA SEGURIDAD SOCIAL EN CASO DE PLURIEMPLEO Y PLURIACTIVIDAD. CONVENIOS ESPECIALES A LA SEGURIDAD SOCIAL.

Continuación del número anterior

Pluriempleo: cotización simultánea al régimen general.

Cuando los trabajadores trabajan en dos más empresas distintas al mismo tiempo en actividades que se encuentren encuadradas en el régimen general, están en situación de pluriempleo.

En este caso, a la hora de calcular su pensión futura de jubilación se suman las bases totales por las que haya cotizado en el conjunto de las empresas. El  nico límite será que la suma de las bases de cotización no podrá exceder del límite máximo de cotización vigente en cada momento. El límite máximo para 2023 estará en 4.495 euros. **Tampoco se podrá cotizar más de un día, esto es, si un trabajador trabaja al día 16 horas, solamente cotizar  por 8, eso sí, sumadas las respectivas cotizaciones.**

Veamos un ejemplo:

Silvestre García, trabaja por la mañana durante 8 horas en horario de 7,00 a 14,00, como vigilante jurado en unos grandes almacenes. Cotiza por 1.000 euros. Por la tarde, casi sin tiempo para descansar trabaja en un casino, desde las 16,00 hasta las 12,00. Cotizando por 1.200 euros. Es una vida muy entretenida, pero a

Silvestre no le queda más remedio, una hipoteca supina y tres hijos, no le dejan otra opción. Obviamente **no cotiza dos días cada jornada**, pero si cotizar  cada día por 2.200 euros, esto es, la suma de 1.000 y 1.200.

Los convenios especiales de la Seguridad Social.

La situación nos puede resultar familiar, esto es, un amigo o conocido es víctima de un despido a pocos meses o años de su edad de jubilación. Se trata de una situación complicada, dada la dificultad en estas franjas de edad para reengancharse al mercado laboral y por la necesidad de seguir cotizando, ya sea por aumentar algo la pensión de jubilación o por llegar al mínimo que permita percibir la pensión.

En estos casos, la Seguridad Social contempla un mecanismo que puede ser muy útil para los futuros pensionistas que necesitan seguir cotizando: **los convenios especiales.**

La Seguridad Social define el convenio especial como "un acuerdo suscrito voluntariamente con el fin de **generar, mantener o ampliar, en determinadas situaciones, el derecho a las prestaciones** y con la obligación de abonar a su exclusivo cargo, las cuotas que corresponden". La cobertura es válida tanto para la jubilación como para la invalidez permanente, otras pensiones de muerte y supervivencia, derivadas de enfermedad común y accidente no laboral o de servicios sociales.

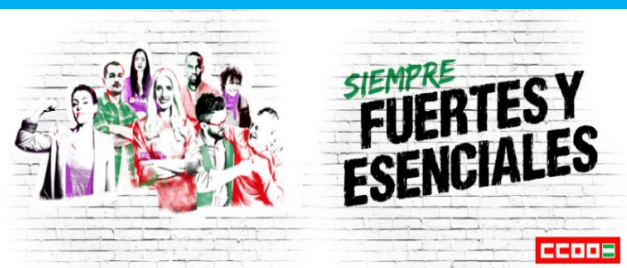
Esto es, sin necesidad de tener una relación laboral con una empresa o un trabajo por cuenta propia para cotizar a la Seguridad Social, se pueden pagar estas cotizaciones para mantener esa contribución. En la práctica, **el ciudadano se paga su tramo final de jubilación, aunque sin respaldo de un salario percibido mes a mes.** Se trata de una solución complementaria cuando no se desea o no se consigue la vuelta al mundo laboral y se agota el tiempo de cotización y, con él, la posibilidad de mejorar la pensión futura.

Requisitos y grupos que pueden acogerse a un convenio especial.

La Seguridad Social recoge todos los colectivos que pueden acogerse a estos convenios especiales:

- Trabajadores dados de baja en la Seguridad Social y fuera de cualquier régimen
- Los mayores de 65 años y 35 años cotizados dados de alta en la Seguridad Social
- Los trabajadores en pluriempleo que cesen en algunos de sus actividades.
- Los trabajadores que cesen en su actividad y sean contratados con remuneraciones que den lugar a bases de cotización inferiores al promedio **de los 12 meses anteriores.**
- Pensionistas de incapacidad permanente total que hayan realizado trabajos y est n en alguno de los supuestos anteriores.
- Trabajadores que dejen de percibir prestaciones o subsidios por desempleo.

Parteneri sociali al publica iei "Rom ni in Andalucía"

Sindicatul Na ional "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

□ Pensionistas declarados capaces o inválidos parciales

□ Pensionistas de incapacidad permanente o jubilación que se queden sin pensión por sentencia firme.

□ Trabajadores que hayan causado baja por solicitar una pensión que finalmente haya quedado denegada.

□ Convenio especial de trabajadores perceptores del subsidio de desempleo mayores de 52/55 años.

□ Convenio especial para trabajadores sujetos a procedimientos de despido colectivo que incluyan trabajadores con 55 años o más

□ Convenio especial de trabajadores contratados a tiempo parcial.

□ Convenio especial para los emigrantes españoles e hijos de estos que trabajen en el extranjero y seglares, misioneros y cooperantes.

□ Convenio especial de trabajadores que reduzcan la jornada por cuidado de un menor, minusválido o familiar.

Requisitos:

▪ Haber cotizado al menos **1.080 días en los 12 años anteriores al cese.**

▪ En todos los casos, el trabajador que así lo desee puede presentar el modelo **TA-0040 para**

pedir el convenio especial.

▪ Se podrá hacer en dos plazos: en los primeros **90 días** o un año después del cese o situación determinante para este convenio especial.

¿Cuánto hay que pagar de cuota al mes?

El mecanismo para saber qué cuota hay que pagar en el convenio especial, depende de la **base de cotización** que se elija. La Seguridad Social, pone a disposición de los ciudadanos cuatro tipos diferentes:

1. La base máxima de cotización por contingencias comunes del grupo de cotización que le correspondiese por la categoría profesional en aquellos casos en los que se haya cotizado por ella al menos **24 meses** de los últimos cinco años.

2. El resultado de dividir entre **12** la suma de las bases por contingencias comunes de los últimos **12 meses** consecutivos anteriores a la baja o extinción de la obligación de cotizar.

3. La base mínima de cotización vigente en la fecha de efectos del convenio especial para autónomos del RETA.

4. Una base de cotización comprendida entre las bases de los apartados anteriores.

Una vez se ha elegido una base de cotización, se le aplicará el **tipo de cotización a la**

Seguridad Social vigente, y a esta cantidad se le multiplicará un coeficiente de **0,94 para contratos a partir de 1998** y de **0,77 para los anteriores a 1998** y la cobertura de pensiones de jubilación, incapacidad permanente, viudedad o servicios sociales. El resultado será la cantidad a ingresar todos los meses en virtud del convenio especial.

¿Cuándo se puede suspender o extinguir al convenio especial?

El convenio especial se puede suspender si la persona suscrita comienza una actividad laboral en algún régimen de la Seguridad Social siempre que su base de cotización sea menor, a la del convenio especial, pudiendo retomarlo a la finalización de dicha actividad. Si la base de cotización es igual o mayor a la del convenio, éste se considerará extinguido.

Unión Provincial de CCOO Almería
Área de Acción Sindical

1er sindicato de Andalucía
#PrimerSindicatoDeAndalucia

ASOCIACION HISPANO RUMANA DE CORDOBA TRAIAN

As.traian@hotmail.com 641 354 711

Notă de presă

Concurs "LIMBA NOASTRĂ-I O COMOARĂ"

En perioada iulie-august 2023 **Asociația hispano română din Cordoba TRAIAN** desfășoară concursul "LIMBA NOASTRĂ-I O COMOARĂ", concurs organizat în cadrul proiectului **ACTIVITĂȚI CULTURALE ÎN 2023** și finanțat de **Departamentul pentru Românii de Pretutindeni.**

Participanți: copii români rezidenți în diaspora, cu vârsta cuprinsă între 6 și 16 ani.

Premii: Primul premiu : 150 euro

2 Mențiuni de 100 euro fiecare.

Perioada înscrierii: din 15/07/2022 până pe 03/08/2023.

Regulamentul și fișa de înscriere se găsesc pe pagina de Facebook a Asociației TRAIAN: <https://www.facebook.com/traiancordoba>

Gheorghe Stan

Președinte Asociația TRAIAN

G 14784243; Registro de Asociaciones de la Junta de Andalucía nº.6146/2006
Registro del Ayuntamiento de Córdoba nº.1376/2007
Registro de la Diputación de Córdoba nº 1079/2015
Registro de Entidades, Servicios y Centros de Servicios Sociales nº.AS/E/7995

RESTAURANTE JONASI II

655 02 71 04

ACEPTAMOS: Ticket Restaurant

HORARIO: 06:00 - 19:00 H.

**DESAYUNOS
BOCADILLOS
COMIDAS
MENÚ DEL DÍA
RACIONES**

**COMIDA DE EMPRESA
CUMPLEAÑOS
HACEMOS TODO TIPO DE EVENTOS**

C/ RUMANIA, 5 ALCALÁ DE HENARES

„Aventurile Dragomirei. Povestiri și basme românești reinterpretate”

După „Caietul Dragomirei” – un material auxiliar alternativ pentru învățarea limbii române, „Aventurile Dragomirei” reprezintă un demers de suflet cu dublă valență: literară și didactică dar și o formă de rezistență și o provocare la asumarea, păstrarea și transmiterea valorilor autentice românești.

Din punct de vedere literar, știm că orice țară din lume își are legende și basmele sale, transmise fie prin viu grai, fie învățate la școală. Multe dintre acestea stau la baza formării umane și culturale a generațiilor viitoare, astfel că rolul și ponderea lor în educația tradițională a fiecărei țări este vital.

Limba în care sunt scrise povestirile și basmele din acest proiect reînvie limba română vorbită cu arhaismele și regionalismele sale, putând fi considerată chiar un limbaj alternativ al unei realități care de multe ori mai există doar în imaginar.

Mica Sirenă

Chiar dacă ochii nu ni se duc rostogol până-n tot ungherul, ce nu-țelegem cu văzul se îmburica mintea și tot o treabă împreună înspre folosul omului duc.

Cine s-a repezit să creadă că palate doar pe spinări de pământ se fac, să se tragă de pas și să mai gândească și chibzuit. Dacă înfeliată-i lumea între țări, nu o rămâne mai prejos nici întinderea apei!

Depart, să nu priponească bărci orice neprimut, la jumătate și puțin din oglinda mării, și în adâncuri, stătea cu rostul familiei și al palatului, împăratul cel peste tot ce-i albastru.

Șase fete avea, începute oameni și unduite-n cozi. Frumoase erau, în netulburarea tinereții, și date la veselie și joc. Din câte puteau iscodi să își petreacă zilele, cel mai mult le venea pe gust să strângă lucruri pe care moartea corăbiilor le lăsase care pe unde se nimerise.

Sirena cea mai scundă de ani, din câte comori îi împiedicaseră joaca, doar o statuie, oleacă nu cât palma, ținuse pentru ea.

Că mai presus de lucru era povestea lucrului aceluia și nu o dată prințesa se puneă cu odihna lângă cea a bunicii ei și asta doar ca să poată vorbi cu tihna pusă despre lumea oamenilor.

Căci, de-am uitat, repezător vin cu îndreptarea și vă spun: un tânăr frumos stătea în piatra albă a statuii celei mici.

Sirenele pași nu aveau și marea era casa lor dar, când viața le bătea cei cinsprezece ani, puteau ieși o dată și în lumea oamenilor.

Înșirate după creștere, cunoscură viața de pe pământ fiicele împăratului: una nu-și reteză privirea de la luminile orașului și dănțuirea clopotelor, alta își făcu dor din ce văzu că îndeletnicește asfințitul peste case. A treia, până la inimă pământului cu oameni intră, să le vadă casele și ploduții. A patra, că venea la curaj împiedicată, rămase în lumea de acasă, să privească la corăbiile scufundate.

Surorile cele mari, ori din lipsa obișnuinței, ori chiar de-a dreptul așa li se părea, repede își liniștiră îndrăzneala să fie aproape de oameni.

Tot casa lor le era pe suflet și doar de puține ori

fugeau cu furtunile după ele, în căutarea corăbierilor pierduți.

Dar nici lor nu le era să stea în susul apei și nici oamenii nu știau să trăiască înveliți de mare.

Când i se făcu să fie sărbătorită și sirenei celei mici, acesteia i se ticlui ieșirea înspre seară. Și doldora i se făcură ochii căci, cum-necum, ajunsese lângă corabia unde, așijderea ei, un prinț își bucură aniversarea.

Numai că ce începuse în bucurie și cu oaspeți, se zdrobi într-o clipă. O furtună din cele că nu-i spui nici numele, răspândi corabia și care-cum pe oamenii de pe ea.

Și să nu fi fost sirena, fără viață l-ar fi găsit și pe prinț. Căci noaptea cât fu de nu se mai termina, sirena îi ținu capul deasupra apei, iar când se clădiră zorii îl lăsă pe niște stânci iar ea se ascunse.

Nu trebuința recunoștinței o întrista, căci adevărat era că prințul nu știa cine îi era salvatoarea, ci dragostea cuibușită care o împingea să meargă zi de zi la locul unde se cunoscuseră.

Cum nimic nu zvântă ca dorul, mica sirenă căuta sprijin la spusele bunicii. Doar că aceasta, și fără să-i dojenească iubirea, îi spuse că sirenele nu pot fi ale oamenilor prin cununie căci greu e să înfrângi văzul și ei să poată iubi făpturi care au în loc de picioare coadă de pește.

Cu capul numai dragoste, se duse sirena la vrăjitoarea mării și în schimbul vocii sale îi dădu o băutură care să-i transforme coada în două picioare omenești.

Dar nu numai lipsa vorbei și a cântecului urmau să-i țină sub pedepse schimbarea. Blestem cu pecete se puneă deasupra vrăjii: dacă prințul va da iubirea sa altei fete, ziua nunții lui urma să fie ziua în care sirenei să i se ciobească de tot inima și ea să se transforme în spumă.

Nimic din ce e dreaptă judecată nu mai ținea prințesa la dansa și cu tot sufletul înotului se duse până la marea de lângă palat.

Ieși pe mal și nu cotrobăi după voință, bău licoarea fermecată și durerea o făcu să nu mai știe un timp decât de somn.

Așa o găsi prințul și o duse la palat să fie într-o lume cu ceilalți.

Doar că dragul nu-i iubite și nici prietenia nu te face mireasă.

Nimic nu i se întâmplă prințului cât s-o gândească ca soață, chiar dacă sirena își dormea nopțile cu ușa lui căpătâi.

Și ce nu voise, chiar trăit se făcu! Prințul se îndrăgosti de fiica unui împărat vecin și, ca durerea să umble cu toată cenușa ei, mai și crezi că e posibil să fie aceea cea care îl salvase în noaptea furtunii.

Cu lacrimile la brăul ochilor ascultă sirena mărturisirea prințului și n-o mai ținu decât nebunia cui ar da și nu îi este primit.

În zadar încercară surorile ei s-o facă să ducă vraja înspre îndărăt omorându-l pe neursitul ei.

Fără treabă cuțitul în măruntaiele mișcătoare se opinti și spumă pe apă și boare cerului, sirena în lipsa nunții.

Laura Cătălina Dragomir
Ilustrații: Nona Oprixor

www.dvlogistica.com

643 063 263

COLETE LA DOMICILIU

FĂRĂ TAXE SUPLIMENTARE

SPANIA - ROMÂNIA

ȘI RETUR

SAT

COMUNĂ

ORAȘ

Tel. Spania

(0034) 643 063 263

(0034) 642 882 812

(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com

facebook.com/dvlogistica

www.dvlogistica.com

Tel. România

(004) 0770 691 632

(004) 0778 354 838